

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Реалії

Не так реформи, як гроші...

СТОР. 8

Залежність від інтернету

«Соцмережі — це система. А як вона працює, ми достеменно не знаємо»

СТОР. 10

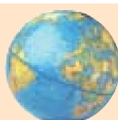
Акція «Голосу України»

Рух здатний замінити всі ліки

СТОР. 12

№ 212 (5212) П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Поставити діалог на постійну результативну основу

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у четвер провів зустріч із міністром закордонних справ Румунії Теодором Баконскі. Керівник українського парламенту висловив переконання, що «цей візит в Україну сприятиме ідентифікації спільних інтересів та шляхів їхньої реалізації на користь наших народів». «Ми надаємо виключно важливого значення налагодженню діалогу між нашими країнами, народами і парламентами», — сказав В. Литвин, наголосивши на важливості «бачити загальний контекст з тим, щоб мати рівні, дружні й результативні взаємини». СТОР. 2

Київ і Белград готують нові спільні проекти

Триває офіційний візит в Україну Президента Сербії Бориса Тадича. Сьогодні відбудеться його зустріч із Головою Верховної Ради Володимиром Литвином, а вчора він провів переговори із Президентом Віктором Януковичем. Речник Міністерства закордонних справ Олександр Дікусаров повідомив, що важливою складовою цього візиту стане обговорення питання про участь представників обох сторін у реалізації спільних проектів у галузях енергетики, промисловості, АПК, будівництва й архітектури, транспорту. Крім того, планується підписати договори між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Сербія про співробітництво у сфері оборони, про автомобільні перевезення пасажирів і вантажів та протокол про співробітництво між МЗС України й Сербії.

Антимонопольники вважають, що хліб не має дорожчати

Хмельницьке обласне територіальне відділення рекомендує 14 хлібозаводам області утриматися від дій, що можуть призвести до безпідставного підвищення цін або створення штучного дефіциту хліба та хлібобулочних виробів. З серпня до середини жовтня в Україні значно знизились ціни на борошно пшеничне. Так, у серпні максимальна його ціна (вищого гатунку) була 3300 гривень за тонну, а вже наприкінці вересня — 2950, здешевлення становило 10,6 відсотка. Максимальні ціни на борошно пшеничне першого гатунку знизились відповідно з серпня — з 3000 гривень за тонну до 2750, що становить 8,4 відсотка. Другий і третій клас теж упали в ціні. У Хмельницькій області впродовж цього часу борошно пшеничне вищого гатунку не дорожчало, а першого — навіть подешевшало на 7,4 відсотка. СТОР. 7

Роботодавці шукають професіоналів серед... студентів

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Учора центр працевлаштування та розвитку кар'єри Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» провів черговий традиційний ярмарок вакансій «Робота для тебе». Тут зустрілися роботодавці, зацікавлені в молодих, ініціативних і перспективних кадрах, і студенти престижного вузу, які вже сьогодні думають про кар'єру. «Очна ставка» проходила без посередників. За словами організаторів заходу, запрошення на участь у ярмарку розіслали 250 компаніям. Відгукнулося 25, з яких 4 — вітчизняні.

Першокурсниця факультету електроніки Наталя Солдатова із Запоріжжя прийшла на експозицію «Робота для тебе» придивитися до пропозицій на ринку праці за її фахом. А от її земляк п'ятикурсник теплоенергетичного факультету Артем Золотарьов (на знімку разом з Наталею Солдатовою) завдяки такому ярмарку вакансій вже знайшов роботу. І став стипендіатом «Київтеплоенерго». Після захисту диплома молодого фахівця чекають у компанії і обіцяють ставку в 3,5—4 тисячі гривень.

СТОР. 7

ПОДІЇ

Час для щеплень: одна гривня, вкладена у вакцинопрофілактику грипу, дає понад 12 гривень прибутку

Цього року хвиля захворюваності на грип та ГРВІ йде зі сходу на захід країни. Уже майже на 8 відсотків перевищено епідеміологічний поріг на Луганщині, зокрема, серед дітей віком від 10 до 17 років. Трохи менше 10 процентів до межі залишилось Дніпропетровщині. У той час як на Івано-Франківщині ситуація поки що спокійна. Там до епіпорогу значно довше — понад 60 %. Попри це, тільки за минулий тиждень недуга підкосила здоров'я майже 164 тисяч українців. Найуразливішими виявились діти. Понад 64 % із захворілих, а це майже 106 тисяч осіб, — малеча. На лікарняних ліжках опинилось майже 6,3 тисячі наших громадян. Та медики запевняють: говорити про епідемію зарано. Натомість, саме час для проведення профілактичних щеплень, — **переконує головний позаштатний спеціаліст МОЗ зі спеціальності «Епідеміологія» Ірина Колеснікова.** СТОР. 7

Зима. Не чекали?

З першим снігом на автомагістралях Луганська з'явилася техніка, за допомогою якої їх розчищають і посипають піскосумішшю. Здебільшого це ділянки в районі об'їзної дороги та естакади. Як стверджує головний інженер міського комунального підприємства «Експлуатаційно-лінійне управління автодоріг» Ніна Колесниченко, проблем через сніг, що несподівано випав, у місті немає. Управління автодоріг готове навіть до сильних снігопадів, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Згоріла дерев'яна школа

На Закарпатті в присілку Прибой гірського села Богдан о п'ятій годині ранку в середу пожежа знищила дерев'яну будівлю початкової школи, збудовану 1954 року. «Сталася біда. Заподіяно збитків. Щоправда, на щастя, ніхто не постраждав», — розповів «Голосу України» голова Рахівської райдержадміністрації Дмитро Андріюк. За його словами, попередня причина загорання — несправність електромережі. Але працюватиме комісія, яка й визначить причину пожежі. 34 учнів початкових класів, які навчалися в Прибої, шкільним автобусом тепер доставляють до іншої богданської школи, розташованої за два кілометри — у самому центрі села, **повідомляє наш власний кореспондент на Закарпатті Василь НИТКА.**

КОРОТКО

- Українська газотранспортна система залишається важливим маршрутом транспортування російського газу в Європу. Про це заявив Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Ганс-Юрген Гаймзьот **(«Інтерфакс-Україна»).**
- Новий голова Міністерства внутрішніх справ Віталій Захарченко готує низку кадрових змін у структурі головкому МВС. **Про це пише «ЛІГАБізнесІнформ», посилаючись на джерела в силових структурах.**
- У Києві під час пожежі в шістнадцятиповерхівці загинула людина, ще дві особи отруїлися чадним газом.
- На південно-східне узбережжя Австралії обрушився сильний град, **передає ІТАР-ТАКС.** За словами очевидців, шматки льоду за своїми розмірами не поступалися м'ячам для гри в гольф.
- Європейська комісія очікує на стагнацію економіки в 2012 році. **Про це заявив комісар ЄС з питань економічних та монетарних справ Оллі РЕН,** представляючи традиційний осінній прогноз Єврокомісії.

Унаслідок землетрусу в Туреччині українці не постраждали

Поставити діалог на постійну результативну основу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він зазначив, що закріпленню наших відносин на рівні парламентів мала б сприяти активізація роботи на рівні депутатських груп із міжпарламентських зв'язків, профільних комітетів та підтримка вже існуючого діалогу в європейських парламентських форумах. В. Литвин висловив зацікавленість у динамічному розвитку українсько-румунських міжпарламентських відносин, підкресливши, що у Верховній Раді України розраховують на приїзд Голови Сенату Румунії Мірчі Джоане.

Пан Т. Баконскі висловив думку, що «міжпарламентські взаємини є доброю складовою нормальних двосторонніх відносин». Він зазначив, що в румунському парламенті підтримується діяльність групи дружби з Верховною Радою і що є «достатньо позитивних обставин», щоб Голова Сенату Румунії відвідав Україну. Міністр висловився за інтенсифікацію політичного діалогу між нашими державами, запросивши В. Литвина відвідати з офіційним візитом Румунію.

Голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Олег Білорус, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Міністр закордонних справ Румунії Теодор Баконскі.

Під час зустрічі сторони обговорили питання ратифікації міждержавних угод. У цьому контексті В. Литвин наголосив, що, попри політичні розбіжності в поглядах українських парламентаріїв на деякі питання внутрішнього життя, «ключові питання, які стосуються інтересів країни і добросусідських відносин, стоять попереду політичних інтересів». «У нас рівне ставлення до Румунії», — сказав В. Литвин, запевнивши, що з ратифікацією угод проблем не виникне.

В. Литвин зазначив під час зустрічі, що євроінтеграція залишається пріоритетом зовнішньої політики України та основою для проведення внутрішніх системних реформ у державі. «Нині головне завдання — вирівняти економічну ситуацію в країні й мати внутрішнє порозуміння, адже діалог із суспільством, як і діалог з Європою і світом — запорука проведення реформ», — сказав В. Литвин.

При цьому міністр закордонних справ Румунії зазначив, що «покращання діалогу Україна—Румунія — це і покращання діалогу Україна—Європа».

Голова Верховної Ради України висловився за необхідність визначити позиції для надання поступу такому важливому діалогу й «поставити цей діалог на постійну результативну основу».

Прес-служба Верховної Ради України. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Модель економічної взаємодії має враховувати інтереси всіх її учасників

У середу Голова Верховної Ради України Володимир Литвин перебував з офіційним візитом у м. Санкт-Петербург (Російська Федерація), де брав участь у заходах Міжпарламентської асамблеї країн—учасниць СНД. Глава українського парламенту взяв участь у засіданні Ради МПА СНД, під час якого Голову Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентину Матвієнко одноголосно обрано Головою Ради МПА СНД. Під час засідання було обговорено низку питань, серед яких: про хід реалізації плану заходів, присвячених 20-річчю СНД та МПА; про хід ратифікації та виконання внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності міждержавними угодами, прийнятими Радою керівників держав, Радою голів урядів та Економічною Радою СНД; про план роботи МПА на 2012 рік та інші.

У рамках офіційного візиту Голова Верховної Ради України зустрівся з Головою Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації Борисом Гризловим. Під час зустрічі зазначалося, що завдяки ефективному і конструктивному діалогу на вищому рівні, активним міжпарламентським контактам, а також системній роботі українсько-російської міждержавної комісії міждержавні взаємини виведено на якісно новий рівень.

Октай Асадов.

Сторони наголосили на необхідності відновлення практики проведення спільних засідань профільних комітетів парламентів України і Росії та обміну візитами представників парламентських груп дружби. В. Литвин також висловився за вдосконалення співпраці парламентаріїв наших держав під час проведення міжнародних парламентських форумів.

Голова Верховної Ради зазначив, що український парламент зацікавлений в організації чергового засідання Міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради України і Федеральних Зборів Російської Федерації із залученням представників місцевих органів влади України та Росії.

Торкаючись двосторонньої співпраці в економічній сфері, Голова Верховної Ради високо оцінив її нинішній рівень, наголосивши при цьому на важливості активізації спільної роботи з удосконалення торгового режиму. В. Литвин повідомив, що нині в нашій державі проводиться серйозний аналіз питання щодо того, наскільки вигідна Україні співпраця з Митним союзом на принципах Світової організації торгівлі. При цьому він зазначив, що Україна виходить з необхідності напрацювання такої моделі взаємодії, яка б враховувала національні інтереси як нашої держави, так і країн—членів цього інтеграційного об'єднання.

Під час зустрічі В. Литвина з Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентиною Матвієнко, серед іншого, було обговорено питання її візиту до Києва, який заплановано на кінець листопада ц. р.

Глава українського парламенту також зустрівся з Головою Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки Октаєм Асадовим. В. Литвин наголосив, що відносини між нашими країнами мають стратегічний характер, та відзначив активну роботу українських і азербайджанських депутатів на міжнародних форумах, і в цьому контексті подякував азербайджанській стороні за підтримку кандидатури від України на посаду Генерального секретаря ПАЧЕС.

Голова Державної Думи Федеральних Зборів РФ Борис Гризлов вітає Голову Ради Федерації Федеральних Зборів РФ Валентину Матвієнко з обранням на високий пост.

Кайрат Мамі.

Голова Верховної Ради України висловив переконання, що є всі передумови для виведення двостороннього економічного співробітництва на якісно новий рівень. За його словами, Азербайджанська Республіка є одним із провідних зовнішньоторговельних партнерів України, зокрема, посідає четверте місце серед країн—членів СНД — зовнішньоторговельних партнерів нашої держави.

Під час зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Головою Сенату Парламенту Республіки Казахстан Кайратом Мамі наголошувалося, що парламентська складова українсько-казахстанських відносин повинна відповідати високому рівню політичного діалогу та економічної співпраці між нашими державами.

Торкаючись перспектив співпраці України з Митним союзом, В. Литвин повідомив, що нині в нашій державі проводиться серйозний аналіз можливої взаємодії України з цим об'єднанням. При цьому він нагадав, що Україна також веде активні переговори щодо прискорення підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом.

Глава українського парламенту подякував керівництву Казахстану за сприяння у святкуванні на території цієї держави 20-річчя незалежності України, зокрема, за проведення в Астані фінального концерту Першого міжнародного фестивалю української культури за участі українських творчих колективів з усіх областей Республіки Казахстан, а також українських та російських артистів та за участь казахстанських депутатів у заходах з нагоди 150-річчя перепоховання праху Т. Шевченка.

Відповідаючи на запитання журналістів щодо впливу на економічну безпеку держави пропозиції російської сторони про перехід на розрахунки за газ у рублях, Володимир Литвин сказав, що вважає контрпродуктивною розмову щодо того, в якій валюті Україні краще вести розрахунки за поставки російського газу. «Начебто у нас є великий запас доларів, євро або швейцарських франків. У нас взагалі невеликий золотовалютний запас», — зауважив він. Тому, на думку керівника парламенту, загроза економічній безпеці країни існуватиме доти, «доки Україна не буде заробляти кошти, і експорт не буде переважати імпорт». На превеликий жаль, підкреслив В. Литвин, «негативне сальдо у нас поступово зростає». Отож, на його думку, сьогодні треба «перейматися тим, щоб заробляти гроші, аби було чим розраховуватися, і тоді не матиме значення, про що йтиметься — рублі, долари, євро чи іншу валюту».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України. Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПРОПОЗИЦІЯ

В. Литвин повідомив, що Україна готова направити спостерігачів на парламентські вибори в Російській Федерації.

Неважливо, купив чи приватизував квартиру

Учора Конституційний Суд України (КС) оприлюднив рішення щодо офіційного тлумачення положень Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду". Питання полягало в тому, чи стають допоміжні приміщення об'єктами права спільної власності громадян, які набули права приватної власності на квартири на підставі цивільно-правових угод, а не шляхом використання житлових чеків при приватизації.

КС вирішив, що положення пункту 2 статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» необхідно розуміти так, що власники квартир дво- або багатоквартирних житлових будинків та житлових приміщень у гуртожитку, незалежно від підстав набуття права власності на такі квартири, житлові приміщення, є співвласниками допоміжних приміщень у будинку чи гуртожитку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою.

Прагнення жити на рівних

Учора в Києві відбулися урочистості з нагоди 10-ї річниці заснування Всеукраїнського громадсько-політичного об'єднання «Національна асамблея інвалідів України». Саме ця організація, очолювана народним депутатом, головою Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, інвалідів та ветеранів Валерієм Сушкевичем, ось уже впродовж десятиліття опікується проблемами інвалідів України та відстоює право на життя без бар'єрів для більш як двох мільйонів громадян з інвалідністю. Питаннями створення в Україні безбар'єрного середовища, тобто умов для безперешкодного доступу людей з обмеженими фізичними можливостями до об'єктів житлового та громадського призначення, асамблея почала займатися з першого ж року свого існування. Сьогодні діє програма «Безбар'єрна Україна», чимало положень якої вже вдалося реалізувати.

Вл. інф.

Сьогодні діє програма «Безбар'єрна Україна», чимало положень якої вже вдалося реалізувати

Презентація англомовної версії юридичного журналу «Право України»...

З 4 по 7 жовтня цього року, під час роботи осінньої сесії Парламентської асамблеї Ради Європи, у рамках реалізації пріоритету головування України в Комітеті Міністрів Ради Європи «Права людини та верховенство права в контексті демократії і стабільності в Європі», відбулася презентація англомовної версії загальнонаціонального юридичного журналу «Право України» та додатка до нього — збірника «Європейський суд з прав людини. Судова практика» у м. Страсбург, Франція.

На знімку (зліва направо): ***М. Точицький, Я. Романюк, суддя Європейського суду з прав людини від України Г. Юдківська, Ю. Шемшученко, О. Буткевич, М. Теплюк, О. Святоцький, С. Шевчук.***

Презентація засвідчила готовність України надалі на належному рівні виконувати зобов'язання, взяті нашою країною при вступі до Ради Європи, щодо здійснення реформ у правовій сфері, приведення національного законодавства та практики його застосування у відповідність до норм та стандартів Ради Європи, впровадження міжнародно-правового потенціалу Ради Європи у національне законодавство.

Делегацію очолював головний редактор юридичного журналу «Право України», доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, науковий редактор збірника «Європейський суд з прав людини. Судова практика» О. Д. Святоцький, представляли Ю. С. Шемшученко (директор Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук, професор, академік НАН України, академік НАПрН України), М. О. Теплюк (заступник керівника апарату Верховної Ради України — керівник Головного юридичного управління), Я. М. Романюк (суддя Верховного Суду України, голова Ради суддів України), О. В. Буткевич (доктор юридичних наук, доцент кафедри міжнародного права Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, відповідальний секретар збірника «Європейський суд з прав людини. Судова практика»), С. В. Шевчук (доктор юридичних наук, член-кореспондент НАПрН України, перший заступник головного редактора юридичного журналу «Право України», перший заступник голови редакційної ради збірника «Європейський суд з прав людини. Судова практика»).

Відкрив захід Голова Комітету Міністрів Ради Європи на рівні постійних представників країн—членів Ради Європи, Постійний представник України при Раді Європи Микола Точицький.

КОМЕНТАР

Михайло ТЕПЛЮК:
«Презентація англомовної версії загальнодержавного найстарішого юридичного журналу «Право України» та нового видання, що присвячене питанням судової практики Європейського суду з прав людини, є не лише свідченням того, як Україна створює умови для розвитку творчих відносин між українськими та європейськими вченими-правознавцями, а й підтвердженням виконання Україною не на словах, а на ділі міжнародно-правових зобов'язань у галузі прав людини. Поширення серед українських суддів збірника «Європейський суд з прав людини. Судова практика» сприятиме наближенню правосуддя в Україні до європейських стандартів, перетворенню Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод із формально в реально діючий в Україні нормативно-правовий акт».

КОМЕНТАР

Олександр СВЯТОЦЬКИЙ:
«2011 рік позначився у діяльності журналу «Право України» вирішальним кроком у наближенні та входженні української юридичної думки у європейський правовий простір. Адже саме з цього року ми розпочали випуск англомовної версії журналу, що дасть можливість передусім ознайомитися з українським правом науковцям з Європейського Союзу, а також сприятиме залученню українських учених-правознавців до загальноєвропейського правового простору».

Питання впорядкування законодавства у сфері стратегічного планування економіки України

Нещодавно Інститут законодавства Верховної Ради України, спільно з Всеукраїнською спілкою вчених-економістів, провів «круглий стіл» на тему: «Напрями стратегічного управління національним економічним розвитком».

Під час дискусії обговорено тенденції та пріоритети формування законодавства у сфері стратегічного управління, питання, пов'язані із заповненням правових прогалин, що виникли в ході впровадження в Україні масштабних програм економічного розвитку.

У роботі «круглого столу» взяли участь провідні вчені та спеціалісти у зазначеній сфері, працівники апарату Верховної Ради України та центральних органів виконавчої влади, представники реального сектору економіки.

Відкриваючи засідання, директор Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко зазначив, що мета обговорення — всебічний аналіз актуальних проблем економіки України, який має дати консолідовану інтелектуальну базу для визначення стратегії подальшого розвитку суспільства з огляду на його ресурсні, соціокультурні та духовно-моральні складові.

Модератор «круглого столу» — науковий консультант Інституту законодавства, д. е. н. Валерій Сергієнко зауважив, що жодну із затверджених в Україні попередніх стратегій економічного розвитку не було завершено. Головною причиною цього вважається відсутність дієвих механізмів реалізації накреслених завдань.

Голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів д. е. н. Олександр Кендюхов, зосередився на особливостях механізму управління розвитком. Розвиваючи дискусію, заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень к. е. н. Ярослав Жаліло привернув увагу до необхідності поглиблення аналізу реалізації програм, підвищення ролі моделювання процесів та кодифікації чинного законодавчого поля.

На проблемах планування бюджетного забезпечення заходів державних стратегій зосередилися завідувачка кафедри Полтавського університету економіки і торгівлі Олена Чернявська та декан економічного факультету Запорізького національного університету Алла Череп. Представниця «Львівської політехніки» д. е. н. Ольга Мних ознайомила присутніх із підходами до організації державно-приватного співробітництва, антимонопольних заходів та регіонального інноваційного розвитку.

За словами директора Українського наукового центру інформаційних технологій к. т. н. Валерія Поліщука, невідкладного розв'язання потребує проблема створення інформаційно-аналітичного комплексу підтримки рішень при стратегічному плануванні. На фрагментарність реалізації пріоритетних заходів, як наслідок недоліків методології їх розробки, звернув увагу директор Державного фонду фундаментальних досліджень д. е. н. Богдан Кияк. Проректор Черкаського державного технологічного університету Тамара Качала поінформувала присутніх про досвід розробки регіональних стратегій і привернула увагу до проблеми інноваційної складової у стратегічному плануванні.

Професор Ольга Чубукова зосередила увагу, з одного боку, на відсутності чіткого визначення стратегічних цілей, з другого — низькому рівні впровадження результатів відповідних наукових досліджень, а президент Міжнародної фундації сприяння ринку Станіслав Соколенко наголосив на необхідності доопрацювання проекту закону «Про інноваційні парки».

Наприкінці дискусії учасники висловилися щодо актуальності проблем, пов'язаних із визначенням пріоритетності розвитку конкретних галузей та територій.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Абзац перший пункту 2 статті 15 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 1997 р., № 12, ст. 103; 2006 р., № 37, ст. 318; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2011 року № 3668-VI) викласти в такій редакції:

«2. Військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, які звільняються зі служби за станом здоров'я, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби. У разі звільнення з військової служби за віком, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, систематичним невиконанням умов контракту командуванням одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби виплачується за наявності вислуги 10 років і більше».

2. Частину першу статті 9 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2006 р., № 37, ст. 318; 2007 р., № 33, ст. 442; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2011 року № 3668-VI) викласти в такій редакції:

«Особам рядового, сержантського, старшинського та офіцерського складу та деяким іншим особам, які мають право на пенсію за цим Законом та звільняються зі служби за станом здоров'я, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби. У разі звільнення зі служби за віком, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, закінченням строку контракту, систематичним невиконанням умов контракту командуванням одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби виплачується за наявності вислуги 10 років і більше».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Дія цього Закону поширюється на військовослужбовців та осіб, які мають право на пенсію за Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» і які звільнилися з військової служби, служби в органах внутрішніх справ, в державній пожежній охороні, Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, в органах і підрозділах цивільного захисту, податковій міліції, Державній кримінально-виконавчій службі України, починаючи з 1 жовтня 2011 року.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 18 жовтня 2011 року.
№ 3917-VI.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; із змінами, внесеними Законом України від 12 травня 2011 року № 3353-VI) такі зміни:

1. У частині третій статті 5 слова «судів і» виключити.

2. Частину третю статті 23 викласти в такій редакції:

«3. Строк проходження військової служби може бути продовжено за новим контрактом до досягнення граничного віку перебування на військовій службі:

для військовослужбовців, які проходять військову службу на посадах рядового складу, - на 3 роки;

для військовослужбовців, які проходять військову службу на посадах сержантського і старшинського складу, - на 5 років;

для осіб офіцерського складу - на строк від 5 до 10 років.

Для осіб офіцерського складу, які мають право на пенсію за вислугу років, за їх бажанням строк проходження військової служби за новим контрактом може бути продовжено на строк від 2 до 10 років, але не більше ніж до досягнення граничного віку перебування на військовій службі».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати такою, що втратила чинність, Постанову Президії Верховної Ради України від 21 лютого 1994 року «Про військові звання суддів військової колегії Верховного Суду України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 24, ст. 192).

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 18 жовтня 2011 року.
№ 3919-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У додатку № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 7-8, ст. 52; із змінами, внесеними законами України від 7 квітня 2011 року № 3220-VI і № 3222-VI, від 21 квітня 2011 року № 3291-VI, від 12 травня 2011 року № 3315-VI і № 3331-VI, від 14 червня 2011 року № 3491-VI, від 5 липня 2011 року № 3562-VI, від 22 вересня 2011 року № 3768-VI, від 6 жовтня 2011 року № 3823-VI та від 18 жовтня 2011 року № 3911-VI, № 3912-VI і № 3913-VI) у найменуванні бюджетної програми за кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 3505040 слова «міжнародного аудиту» замінити словами «міжнародними експертами перевірки діяльності», а слово «перевірка» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 20 жовтня 2011 року.
№ 3953-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» щодо фінансового забезпечення заходів з підвищення ядерної безпеки

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 7-8, ст. 52; із змінами, внесеними законами України від 7 квітня 2011 року № 3220-VI і № 3222-VI, від 21 квітня 2011 року № 3291-VI, від 12 травня 2011 року № 3315-VI і № 3331-VI, від 14 червня 2011 року № 3491-VI, від 5 липня 2011 року № 3562-VI, від 22 вересня 2011 року № 3768-VI, від 6 жовтня 2011 року № 3823-VI, від 18 жовтня 2011 року № 3911-VI, № 3912-VI і № 3913-VI, від 20 жовтня 2011 року № 3953-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «300.619.397,8» і «254.510.911,3» замінити відповідно цифрами «300.619.997,8» і «254.511.511,3»;

у частині другій цифри «339.021.503,1» і «292.736.972,6» замінити відповідно цифрами «339.022.103,1» і «292.737.572,6»;

2) внести зміни до додатків № 1 і № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» відповідно до додатків № 1 і № 2 до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 20 жовтня 2011 року.
№ 3954-VI.

У Тернопільській поліклініці №1 вперше серед державних і комунальних закладів України запроваджено електронний запис на прийом до лікаря. Користувачі Інтернету, не виходячи з дому, можуть записатися на прийом, повідомити, що їх турбує, роздрукувати талончик. Отримають вони й пластикові картки зі своїми даними та історією хвороби, *повідомляє наш кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА*

Кам'янчани стануть «ходоками» до Укрзалізниці, щоби домогтися повернення щоденного графіка руху потяга №623/624, який з 1 листопада курсує через день; і людям, котрі могли за день відрядження владнати свої справи і за ніч повернутися, тепер доводиться витрачати аж два дні, *інформує наш власкор Віра ШПИЛЬОВА*

«Шукайте цензора в собі»

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Чи можна законом регулювати мораль? За якими критеріями визначатиметься планка моральності? Хто може претендувати на роль моральних авторитетів у суспільстві? Чи не відродиться в нашій державі цензура? Цими питаннями переймалися учасники парламентських слухань «Стан суспільної моралі в Україні» — політики, журналісти, діячі культури, правозахисники.

Нещодавно Верховна Рада прийняла в першому читанні законопроект про внесення змін до Закону України «Про захист суспільної моралі», і зараз триває дискусія про плюси та мінуси цього законопроекту. Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко переконаний, що автори законопроекту виходили з міркувань захисту суспільної моралі та підтримки духовності, але водночас побоюється, що нова редакція закону дозволятиме центральним органам виконавчої влади чи іншим адміністративним органам без рішення суду призупиняти або забороняти діяльність газет, телеканалів чи інтернет-видань. «За своєю суттю закон про захист суспільної моралі вдалий, — сказав М. Томенко. — Проте механізм, яким пропонується контролювати добропорядність ЗМІ, слід переглянути. Парламент не ухвалить такий законопроект, який міститиме норми, що дозволятимуть забороняти діяльність ЗМІ та інтернет-видань без рішення суду по службовій записці. Не відновиться в державі цензура навіть із міркувань суспільної моралі».

Відповідно до нової редакції закону, Національна експертна комісія із питань захисту моралі отримує величезні повноваження, і саме їй буде доручено визначати межу між «еротикою» і «сексом» у кіно та забороняти показ фільмів, які міститимуть «елементи, що викликають страх та жах». Найбільше фахівців із медіа-права насторожує те, що комісія зможе анулювати ліцензії. Під особливий контроль потрапить інтернет-простір, і будь-який сайт можна буде закрити упродовж одного дня.

Однак голова Експертної комісії з питань захисту суспільної моралі Василь Костицький переконує, що нова редакція закону навіть ліберальніша за попередню. І запевняє, що незаконних скасувань ліцензій не буде. «Держава не буде втручатися і не може втручатися в те, щоб визначати за нас, що для кожного з нас є моральне, справедливе чи несправедливе, — сказав В. Костицький. — Завдання держави — захищати суспільну мораль, і захисна функція ліберальної держави, демократичної держави, яка закріплена в нашій Конституції, полягає в тому, щоб оберігати світоглядні основи життя суспільства від національної, релігійної ворожнечі, від українофобії і русофобії, антисемітизму та інших видів ксенофобії, від расизму, пропаганди насильства і жорстокості, порнографії».

Про те, що мораль в українському суспільстві опустилася «нижче плінтуса», говорили й високі гості — церковні владики та митці, і представники парламентської більшості, й опозиціонери. Як і про недоліки нового закону, покликаного захищати суспільну мораль. Інна Богословська (Партія регіонів) визнала, що розроблений депутатами від більшості законопроект «має великі недоліки, які розуміються всім парламентом», а тому запевнила: «Закон, якщо він буде прийнятий, не викличе жодних навіть натяків на можливість застосування цензури в Україні».

Постійний представник Президента України в парламенті Юрій Мірошниченко висловив свою точку зору на те, хто міг би виконати роль «духовного поводиря української нації», коли інші суспільні й державні інститути, на жаль, не можуть ефективно протистояти навалі моральної деградації. «На моє переконання, такий інститут є. І це — церква», — такі слова політика зала підтримала оплесками.

Однак наразі залишається відкритим питання про те, хто стане експертами комісії з моралі й кому можна довірити оцінювати моральність того чи іншого продукту. Моральних авторитетів у країні бракує, а ті, кому багато українців могли би довірити цю серйозну роль, зокрема, Ліна Костенко та Іван Дзюба, уже відмовилися від участі в такій комісії.

Юліана ШЕВЧУК.

ФАКТ

За даними опитування, проведеного Інститутом Горшеніна, серед моральних проблем суспільства люди ставлять на перше місце алкоголізм і наркоманію. У містах 67—68 відсотків опитаних вважають найболючішою проблемою сьогодення наркоманію, у селах — 73 відсотки назвали алкоголізм. На третє місце серед проблем мешканці міст і сіл ставлять грубе поводження людей один з одним. Абсолютна більшість — 87 відсотків опитаних — основним носієм моральності вважають сім'ю, 37 відсотків — церкву.

Факти, з яких знято гриф «таємно»

Про роботу спецслужб та силових структур у ЗМІ за останній час з'являється чимало цікавих та нецікавих матеріалів.

На свято Покрови в Будинку вчителя відбулася презентація нової книги члена Національної спілки журналістів України, генерал-майора СБУ Олександра Нездолі, який добре відомий українському й зарубіжному читачеві як автор цікавих і змістовних книг про діяльність спецслужб і проблеми демократії: «Досьє генерала держбезпеки О. Нездолі» (2003 р.), «Дві епохи генерала держбезпеки» (2006 р.), «КДБ — розсекречені спогади» (2008 р.). Виразно позиціонується його політична книга «Україна третього тисячорічча»

(2005 р.), актуальність піднятих в ній питань не втрачена й у наш час. У книгах він сміливо узагальнює мало освітлену тему закулісного взаємовпливу органів державної безпеки в Радянській і сучасній Україні.

У своїй новій монументальній праці «Спецслужби і влада України» автор першим в Україні досліджує взаємини спецслужб і влади, починаючи зі створення ВУЧК і до нашого часу. В книзі використовуються маловідомі факти, які ще недавно значилися під грифом «таємно». Даючи неоднозначні оцінки драматичним подіям, Олександр Нездоля відверто викладає свої роздуми про тернистий шлях держави від тоталітаризму до демократії, про те, що коріння багатьох сучасних проблем законності в Україні приховується у минулому. Це об'єктивна розповідь про діяльність партійних керівників і спецслужб, про поворотні події в житті України від перших днів утворення радянської влади до провалу «ГКЧП» і ліквідації СРСР.

Автор уболіває, щоб увесь досвід ефективної роботи спецслужби не канув безповоротно в Лету або не виявився знищеним перами придворних істориків, щоб секрети оперативної майстерності, кращий досвід професіоналів минулого було збережено для безпеки наших нащадків.

Книгу можна читати як захоплюючий детектив, проте, насамперед, це правдива, хвилююча розповідь про події нашої сучасної історії, про події, які близькі представникам старшого покоління й цікаві для молоді.

Для старшого покоління це сторінки їхньої біографії, що воскрешають у пам'яті багато чого з пережитого, дозволяють іноді переосмислити, глибше заглянути в минуле, а для молодого покоління це ще й урок патріотичного служіння своїй країні, свого роду майстер-клас.

Високої оцінки книга заслуговує саме тому, що автор гранично об'єктивно й чесно, з позиції патріота-українця, виклав події минулих десятиліть, які актуальні й у наш час. Він відкрив специфіку роботи органів держбезпеки, розвідки й контррозвідки, дозволив заглянути в глибини, образно кажучи, нижче ватерлінії айсберга силових структур. Це й цікаво, й доступно для пізнання.

Тема «Влада й силові структури» досить складна й делікатна, вона потребує вдумливого дослідження. Спасибі авторові книги, що він наважився до неї доторкнутися і дав неупереджену об'єктивну оцінку подіям минулого. Він ніби закликає нас глибше проаналізувати минуле, щоб не повторювати похибки в майбутньому. Безперечно, влада без сили приречена, як і сила без влади. Вони нерозривні, як близнюки брати, а, вірніше, сестри. І дуже важливо знати, чия влада, чиї інтереси вона представляє, якій владі ми маємо віддавати свої сили й свої серця.

Ю. І. СЄДИХ,
академік, доктор філософії, професор, голова Асоціації «Міжнародне співробітництво» НСЖУ.

Мільйон гривень з обмінника... на колесах

На тлі останніх обмежень «доступу» до валюти у Полтаві активізувалися міняйли, про яких донедавна у місті вже почали й забувати. Нині цей «бізнес» знову пускає коріння. Як і на початку 90-х, коли не лише у людних місцях, а й буквально перед дверима банків діяли «точки обміну». Нині до таких масштабів ще далеко, однак охочих підзаробити на курсах валют дедалі більшає. Щоправда, тепер за справу взялася вже й податкова міліція, якої колись просто не існувало.

Утім, і «технології» нелегалів теж не стоять на місці. Так, цими днями працівники Управління податкової міліції ДПА у Полтавській області «накрили» в обласному центрі ще один нелегальний обмінний пункт, організований за досить продуманою схемою роботи. Міняйли не світилися із «зеленими» посеред вулиці, а запрошували бажаючих продати чи купити валюту до салонів двох авто, припаркованих поряд. Там, подалі від сторонніх очей, і відбувалося «дійство». Про масштаби оборудок свідчить хоча б такий факт: під час огляду автомобілів вилучено 1 мільйон 242 тисячі російських рублів (!), 50 тисяч доларів США, близько 22 тисяч євро, англійські фунти стерлінги і, звичайно ж, десятки тисяч гривень. Загальна сума грошових коштів у еквіваленті національної валюти — понад 1 мільйон гривень!

Як повідомили у пресслужбі обласного управління податкової міліції, лише протягом жовтня-листопада міліціонери-податківці Полтавщини виявили більше десяти випадків здійснення великих, але незаконних обмінних операцій. Припинено діяльність нелегальних обмінників не лише у Полтаві, а й Кременчуці, Лубнах, Миргороді, Пирятині... З нелегального обігу вилучено

«Скарб», вилучений у міняйлів.

валютних коштів на суму понад 1,3 млн. грн.

Не може не настороживати і такий факт. Цими днями у мікрорайоні «Левада» в Полтаві серед білого дня застрелили місцевого жителя. Убивць міліція поки що не знайшла, хоча для тих, хто бодай чимось допоможе слідству, вже навіть винагороду оголосили — 10 тисяч гривень. Але симптоматично, що сам убитий якраз і був типовим міняйлою, тож, можливо, саме через це і постраждав? Невже «лихі 90-ті» таки повертаються?

Віталій **СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтавська область.

Фото надане прес-службою УПМ ДПА у Полтавській області.

СПОРТ

П'яте побачення

Футбол. Сьогодні на НСК «Олімпійський» у Києві відбудеться товариський матч національних збірних України і Німеччини (початок о 21.45). Це їхнє п'яте побачення. Чотири попередні проводилися в рамках кваліфікації на чемпіонати світу. Два рази перемогли німці, ще два поєдинки закінчилися внічию.

Отже, сьогоднішня зустріч — перша товариська. Втім, повернімося у минуле. Перша гра відбулася в Бремені 30 квітня 1997 року (відбір до ЧС-1998) на «Везерштадіоні».

Німеччина — Україна. 2:0. Голи: Біргофф, 62, Баслер, 72. **Україна:** Шовковський, Лужний, Беженар, Головко, Скрипник (Орбу, 70), Нагорняк (Ващук, 70), Максимов, Калитвинцев (Михайленко, 76), Косовський, Шевченко, Ребров. **Тренер** — Йожеф Сабо.

7 червня 1997 року. Київ. НСК «Олімпійський». 60 000 глядачів. **Україна — Німеччина. 0:0. Україна:** Шовковський, Лужний, Коваль, Головко, Ващук, Дмитрулін, Максимов (Шкапенко,72), Нагорняк (Бежενар, 89), Гусін, Шевченко, Ребров (Михайленко,55). **Тренер** — Йожеф Сабо.

10 листопада 2001 року. Плей-оф. ЧС-2002. Київ. НСК «Олімпійський». 82 000 глядачів. **Україна — Німеччина. 1:1. Голи:** Зубов, 18 — Баллак, 31. **Україна:** Левицький, Лужний, Головко, Ващук, Несмачний, Гусін, Тимощук (Парфенов, 72), Зубов, Шевченко, Ребров (Шищенко, 55), Воробей (Мелащенко, 76). **Тренер** — Валерій Лобановський.

14 листопада 2001. Матч у відповідь. Дортмунд. «Вестфаленштадіон». 52 000 глядачів. **Німеччина — Україна. 4:1. Голи:** Баллак, 4, 50, Нойвілл, 11, Ремер, 15 — Шевченко, 90. Україна: Левицький, Лужний, Головко, Ващук, Несмачний (Шищенко, 55), Парфенов, Тимощук (Гусін, 25), Скрипник, Зубов, Воробей (Ребров, 71), Шевченко. **Тренер** — Валерій Лобановський.

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Косьцян (Польща). Міжнародний напівмарафон. У жінок п'єдестал пошани весь був український. 1. Ольга Котовська — 1:13.58 2; Світлана Станко — 1:14.38; 3. Ольга Календарьова-Охал (Україна) — 1:15.44.

І чоловіки виявилися на висоті. Віталій Шафар (1:04.06) фінішував другим, Михайло Іверук — третім (1:05.13). А перше місце посів поляк Гардзелевський — 1:03.28.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 94:80 (28:12, 21:18, 17:28, 28:22).

Дата візиту не така важлива, як процес узгодження

Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко вважає, що головним у питанні підписання угоди з Європейським Союзом є не дата візиту Президента України Віктора Януковича до Брюсселя, а узгодження документа. Про це він заявив на брифінгу в МЗС.

«За останні півтора року було дуже багато візитів до Брюсселя. Так само, як було чимало візитів представників Євросоюзу і провідних столиць держав — членів Євросоюзу до Києва. Питання — не в конкретному візиті. Питання в тому, наскільки ми зараз, у цей обмежений час, зможемо відпрацювати ті принципово важливі елементи Угоди про асоціацію, що є основним стримуванням нинішнього нашого співкування між Україною і ЄС», — сказав міністр.

Він наголосив, що залишилося небагато часу до проведення саміту Україна—ЄС у Києві, і український МЗС виходить з того, що необхідно ще багато попрацювати, щоб цей саміт пройшов успішно.

Нагадаємо: 19 грудня відбудеться саміт Україна—ЄС, на якому має вирішитися, чи буде підписана угода про асоціацію і створення зони вільної торгівлі України з Євросоюзом. При цьому в Брюсселі хотіли б зустрітися із Президентом України ще раз до цієї дати.

ФОТОФАКТ

Найбільший з відомих діамантів — рідкісний жовтий у формі перлини вагою 110,03 карата — буде виставлено серед лотів, запропонованих для продажу на аукціоні «Sothby's» у Женеві 15 листопада цього року.

Фото Сіньхуа\ Укрінформ.

Ще один підземний удар

Щонайменше сім осіб стали жертвами землетрусу в турецькій провінції Ван. Ще близько сотні можуть залишатися під завалами. Епіцентр підземних поштовхів перебував в 16 кілометрах від центрального міста. Магнітуда становила 5,7.

Повідомляється про 18 зруйнованих стихією будинків. Серед них — два готелі. За даними турецького телебачення, удар стихії припав на вечірні години, коли більшість людей уже були вдома. У паніці вони стали вибігати на вулицю. Близько сотні жителів провінції опинилися в лікарні, з травмами від падаючих каменів і конструкцій. Однак деякі будинки й так стояли напівпорожніми: жителі боялися повертатися, бо менше трьох тижнів тому у цьому ж районі стався руйнівний землетрус, що забрав життя більш як 600 осіб.

Рятувальники розбирають завали. Їм допомагають і місцеві жителі. Більш як двадцятеро осіб удалося знайти живими, включаючи громадянку Японії: вона входила до складу групи рятувальників, що прилетіли три тижні тому ще після першого землетрусу в провінції Ван.

На «БО!» — найкасовіші польські фільми

Сьогодні у Тернополі відкривається польсько-український мандрівний кінофестиваль «БО!», який триватиме до 17 листопада. В українському домі «Перемога» поляки покажуть десять найкасовіших сучасних стрічок: комедій, драм, пародій.

Скажімо, абсолютним хітом у Польщі стала романтична комедія «Дівочі обітниці»: її переглянули понад мільйон глядачів. Нею й розпочнеться кінофестиваль. Усі фільми мають українські титри. За словами організатора фестивалю режисера Анджея Кемпінськи, ідея виникла два роки тому під час зустрічі з українським колегою Михайлом Іллєнком. «Наші держави — найближчі сусіди, але ми мало знаємо один про одного, — каже пан Анджей. — В Україні невідоме сучасне польське кіно, а в Польщі — українське. Так виник задум створити цей мандрівний фестиваль». Тернопіль — друге після Луцька місто, де він проходитиме. На черзі — Львів і Київ. Паралельно демонструється фотовиставка польської журналістки Йоланти Стопки з доволі філософською назвою «І що далі?». На ній представлено майже 60 світлин з різних куточків України. На них — пам'ятки історії, культури, архітектури, спільні для двох народів. Є тут і замки Тернопільщини, які, на жаль, руйнуються. Мабуть, звідси назва фотовиставки. На запитання є одна відповідь: маємо спільними зусиллями рятувати замки і фортеці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

У Токіо триває Міжнародна виставка робототехніки, серед експонатів якої — робот, що допомагає людям з фізичними обмеженнями.

Фото Сіньхуа\ Укрінформ.

Голландським бізнесменам дали гарантії — на 99 відсотків

Надзвичайний та Повноважний Посол Королівства Нідерланди в Україні Пітер Ян Волтерс обговорював у Вінниці з керівництвом області, депутатами облради можливості для ведення бізнесу. Рік тому гість уже зустрічався з головою Вінницької облдержадміністрації Миколою Джигою. «Тоді привід для зустрічі був дещо інший, — нагадав посол (дипломат просив захисту для підприємця з Голландії, якого «кинули» на Вінниччині недобросовісні партнери. — Авт).

Але й тоді також обговорювалися шляхи для можливої співпраці. Як результат, нині на Вінниччину прибули 11 представників бізнесу з Голландії. Вони сподіваються на контакти з вінницькими підприємцями.

Один із присутніх на зустрічі бізнесменів запитав конкретно: «Наскільки влада області може гарантувати безпеку бізнесу для голландців, якщо вони почнуть тут працювати». Микола Джига відверто сказав: «Найбільшою перепоною у співпраці є чиновник! Хоча нині на рівні держави скорочено десятки дозвільних документів для реєстрації спільних підприємств. Однак зроблено ще не все». На рівні регіону голова запевнив іноземців: буде повне сприяння. При цьому уточнив: «Даємо гарантії безпеки бізнесу на 99 відсотків».

Керівник області дав ще одну пораду голландським бізнесменам: уважно вивчати свого майбутнього партнера. «На державних чиновників влада має вплив, але якщо йдеться про недобросовісних приватних підприємців, справу доведеться вирішувати тільки через суд», — наголосив він.

Міський голова Вінниці Володимир Гройсман дав свої гарантії — оперативно вирішувати питання реєстрації та підтримку в подальшому спільної справи. Наголосив, що місто, як і область, зацікавлені в інвестиціях, у провадженні нових технологій, якими володіють голландці.

Серед одинадцяти підприємців з Голландії були ті, хто представляє фірми, які займаються повним комплексом вирощування, переробки і зберігання овочів та фруктів, а також картоплі.

Один представляв компанію, яка «під ключ» споруджує й обладнує фрукто- та овочесховища. Був у делегації очільник фірми з ландшафтного дизайну. Шукав партнерів у нашій області підприємець, фірма якого займається вирощуванням саджанців. Переговори з представниками нашого бізнесу гості вели в готельному комплексі «Поділля». Дехто уклав попередні домовленості.

Приємно вразило не тільки те, що голландці налаштовані на співпрацю з вінницьким регіоном. Під час розмови з членами нашої делегації Посол Голландії назвав українців освіченою нацією, яка готова брати активну участь в економічних перетвореннях. Дипломат висловив упевненість у підтримці європейських країн нашої держави на шляху до ЄС.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ПЛАНЕТА

Дональд Туск збереже крісло прем'єра та партнерів по коаліції

Початок роботи новообраного Сейму дав старт формуванню коаліції та нового уряду. Якщо йдеться про склад парламентської коаліції, то тут жодних несподіванок не трапилося. Лідер переможниці парламентських перегонів — Громадянської платформи — Дональд Туск офіційно оголосив про створення нового уряду із своїм дотеперішнім коаліціантом (у 2007 — 2011 рр.) — Польською селянською партією (ПСП). Нагадаємо, що декларації та активність Д. Туска з цього приводу одразу після оголошення результатів виборів були насторожено сприйняті в Палаці Президента та стали приводом для критики. Йшлося про порушення усталеного за роки демократичної Польщі правила, що старт формуванню коаліції дає відповідне «доручення» президента лідерові партії-переможниці. У зв'язку з цим Д. Туск та Вальдемар Павляк (лідер ПСП) припинили офіційно коментувати будь-які аспекти преговорів щодо «нової-старої» коаліції.

Проте підтвердженням того, що «коаліціада» активно тривала увесь час після оголошення результатів виборів, стало, зокрема те, що Дональд Туск заявив про готовність представити склад свого кабінету та виголосити традиційне програмне «послання прем'єра до нації» із значним випередженням термінів, визначених Конституцією. Так, новий склад Ради Міністрів має бути поданий Д. Туском на затвердження Сейму не раніше 22 листопада, а програмної промови глави уряду можна було б сподіватись не раніше 6 грудня. Однак, «новий-старий» прем'єр заявив про «бажання завершити формування уряду та представити його програму не пізніше 18 листопада». Поіменний склад кабінету все ще тримається в таємниці і залишається предметом прогнозів політологів.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Болгарський равлик перемагає рак і стимулює імунну систему

Учені відкрили досі невідомі лікувальні властивості болгарського садового равлика Helix pomatia. За допомогою цього молюска фахівці лікують хвороби, пов'язані з імунною системою та злоякісними пухлинами.

«До нашої радості, в Болгарії природа усе ще не настільки забруднена. У нас — чудові гори, пишна рослинність і чисте повітря! Це має величезне значення для розведення равликів, які є екологічним індикатором. І тільки в Болгарії равлик може харчуватися кисломолочною бактерією (Lactobacillus Bulgaricus), що вдосталь поширена лише в нашій країні», — повідомила доцент Інституту органічної хімії при Болгарській академії наук (БАН) Павлина Долашка. Вона очолює наукову групу з досліджень болгарського виноградного равлика, у складі якої вчені з Німеччини, Бельгії, Італії та інших країн ЄС.

За її словами, бактерія, виявлена лише в болгарських равликах, стимулює імунну систему, зменшує кількість токсинів у тонкій кишці й асиміляє холестерин. Учені на чолі з Павлиною Долашкою розробили спеціальний сироп зі слизу равлика для лікування цих хвороб, і незабаром він буде випущений на ринок.

Як повідомляє електронне видання «Російської газети в Болгарії», зараз у країні більше 100 ферм розводять цей вид равликів. І такий бізнес дає гарний прибуток. На даний момент один грам ліофілізованого (або осушеного) слизу болгарського виноградного равлика продається приблизно за 40 євро на світових ринках. Його охоче купують фармацевтичні та парфумерні фірми Італії, Іспанії, Франції, Німеччини та Японії.

Олександр СЕРГІЄНКО.
Софія.

Держчиновники обов'язково повинні володіти російською мовою. Про це в інтерв'ю журналу «Зверни увагу» заявив міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник, *повідомляє «Українська правда»*

В Ужгороді врочисто відкрився XII Міжнародний конкурс з української мови імені Петра ЯЦИКА, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Книгарню відкрили, хоча баталії за приміщення ще тривають

Книгарню на місці «Сяйва» відкрили із новими назвою («Сяйво книги»), колективом та диво-машиною усередині. Відучора вона працює у «штатному режимі».

Щоправда, аншлаги на касі поки що навряд чи будуть. Адже замість колишніх 60 тисяч найменувань нині на поличках представлено вчетверо менше. Та це, мовляв, тимчасово. Столична влада планує виділити 1—1,5 мільйона гривень на поповнення статутного фонду комунального підприємства, якому на баланс передала це приміщення. Тим самим керманичі міста поставили крапку у перипетіях довкола цієї без перебільшення багатостраждальної книгарні. А от колишні її працівники запевняють: свій бій за «Сяйво» ще не припинили. І надалі збираються обстоювати у судах право орендувати це приміщення і працювати в ньому.

Офіційне відкриття оновленої книгарні відбулося пафосно. Майже за годину до урочистого «перерізання червоної стрічки» на вулиці Червоноармійській почалися «концерти». Поки оркестр грав неофіційний гімн столиці «Як тебе не любити, Києве мій», колишній колектив книгарні разом із представниками громадських організацій давав свій виступ: гуркотіли порожніми бляшанками і скандували «Банду геть». Із півгодинним запізненням приїхав і голова Київської міської державної адміністрації. Тільки-но Олександр Попов переступив поріг магазину, правоохоронці заблокували вхід. За всім, що відбувалося далі, колишній колектив книгарні спостерігав по той бік вікон.

Олександр Попов не приховував гордості. У новій книгарні акцент робитиметься саме на українських книжках. Стежити за діяльністю магазину влада запрошує письменників. Усім, кому не байдужа доля української книжки, запропонували стати членами Опікунської ради книгарні.

Родзинка «Сяйва книги» — тепер тут готуватимуть еспресо, щоправда, не кавове, а книжкове. Унікальна і єдина в Україні та на просторах країн СНД Espresso Book Machine (EBM) за лічені хвилини зможе роздрукувати книжку із понад тримільйонного каталогу. Так, за п'ять хвилин диво-машина видає точну копію Шевченкового «Кобзаря» 1883 року видання, оригінал якого знаходиться у бібліотеці Гарвардського університету. Орієнтовно, коштуватимуть такі книжки 70—80 гривень.

Акцію ж протесту під книгарнею Попов назвав провокацією. Каже: знає, хто її організував і кому скільки за неї заплатили. Поділитись із журналістами подробицями не захотів. Мовляв, відповідні органи вивчають це питання і скоро самі дадуть усі відповіді.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Читаюча нація — це вже не про нас

Учора в Києві відкрився XIV Міжнародний книжковий ярмарок. Організатори приурочили його до Дня української писемності та мови, що його відзначали напередодні. На перший погляд, книжкові ряди рясніють різноманіттям. Здається, задовольнити можна будь-який смак. Видань багато, і вони різнопланові — від яскравих дитячих до фундаментальних та глибоких наукових досліджень. Утім, чи все так гладко на ниві української книжки і чи така ми вже читаюча нація, як колись?

Свого часу біля редакції нашої газети напередодні чергових виборів тодішній віце-прем'єр, а нині міністр освіти Дмитро Табачник урочисто відкрив «Українську книгарню». Сам факт був прикметний, адже в районі Шулявки таких точок не знайти. Хоча, якщо відверто, то власне української книги там майже й не було, за винятком кількох культових сучасних авторів і навчальної літератури. Але хай там як, щось знайти таки можна було. Та зовсім скоро ця книгарня зникла, як і багато інших по країні, а на її торгових площах тепер продають... будматеріали.

Економічні негаразди в країні спричинили і кризу читання, вважають видавці. Вони також наголошують, що мусить бути підтримка української книжки з боку держави. Йдеться навіть не про гроші, а про цілеспрямовану програму національного книговидання, зауважує Олександр Афонін, президент Асоціації видавців і книгорозповсюджувачів. Питання стоїть про стратегію держави, про можливість отримання кредитів, залучення інвестицій, про виважену, логічно побудовану, синхронізовану в часі політику. Бо можна набудувати книгарень, але там торгуватимуть чим завгодно, але не книжками. Можна також навидавати книжок, але реалізувати їх буде ніде.

Ще одним явищем, яке негативно впливає на українську видавничу справу, є нелегальне ввезення книжок з-за кордону і, зокрема, із сусідньої Росії. За даними Книжкової палати України імені Івана Федорова, 92 відсотки книжкового ринку України припадає на літературу з Росії.

Точних цифр фахівці не називають, проте кажуть, що йдеться про 5—6 мільйонів примірників щороку. Чому це стало можливо, пояснюється дуже просто. В наших сусідів книговидання оголошено галуззю стратегічних державних інтересів, і за цим стоїть неабияка підтримка.

Виходить, що державі Україна не потрібна читаюча й освічена нація? Хоча, мабуть, не зайве нагадати, що це має і зворотній бік. Адже книга — це певний ідеологічний інструмент для виховання нашого молодого покоління, а отже, і перспектив держави. Та чи почують це ті, від кого залежить державна політика в цій галузі?

Марина КРИВДА.

ДОВІДКА

Недавно Книжкова палата України оприлюднила свіжі дані щодо цьогорічного випуску книжкової продукції. Станом на 24 жовтня 2011 року в Україні видано 14 тисяч 359 назв друкованих примірників книжок і брошур загальним накладом 26940,8 тисячі. Тож, якщо порахувати всі наклади видань у нашій країні, то за рік, разом із підручниками, припадає по 1,1 книжки на кожного українця. Тоді як у Росії цей показник становить понад п'ять книжок на душу населення, у Франції — 15, Канаді — 17.

ТИМ ЧАСОМ

Переможці і масtиті, і зовсім юні

У Житомирі підбили підсумки обласного конкурсу «Краща книга року».

Свято проводили вже вдруге, і якщо торік було представлено 19 книг, то цього разу — 28. Оцінка давалася комплексно: за оригінальність тематики, за глибину розкриття теми, звичайно, критерієм був і рівень видавничо-поліграфічного оформлення. Переможців визначено у дев'яти номінаціях. За книгу публіцистики «Що було, що є і що буде» гран-прі отримав старійшина письменників Житомирщини Микола Ярмолюк з Радомишля. А Марійка Розбіцька, яка навчається в одинадцятому класі, визнана переможцем у номінації «Кращий літературний дебют» за книгу «Веселе сонечко». У номінації «Проза року» безперечним лідером стала книга Олександра Гуцалюка «Остання війна».

Вл. інф.

Весь світ на світлинах

Цими днями кіровоградці мають унікальну нагоду побувати в будь-якому куточку світу водночас. Допоможе здійснити такий сміливий задум фотовиставка Валерія Кришеня – мотомандрівника, журналіста, фотографа, котрий об'єднав свої роботи назвою «Обличчя світу». Нині вони виставляються в Кіровоградському обласному художньому музеї. «Обличчя світу» — це результат десятимісячної навколосвітньої мандрівки пана Валерія, приуроченої до 20-річчя Незалежності України. На мотоциклі з фотоапаратом він підкорив 63 тисячі кілометрів. А всього мототурист, за його словами, на своєму залізному коні намотав уже більше півмільйона кілометрів.

На знімку: Валерій Кришень: ці мандрівка обійшлася мені у 30 тисяч доларів, зате вражень — на мільйони...

Лариса РОМАНЮК.

Фото Наталі КРАВЧЕНКО.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Юристи консультуватимуть за гратами

У Тупичеві Городнянського району у клубі відкрито Центр громадської активності. У відремонтованому приміщенні встановлено комп'ютерне обладнання, обладнані місця для спілкування сільчан. Щоб сюди не проникли злодії, на вікна встановили грати. Опікуватиметься новоутвореним громадська організація «Доброчин», яка взялася надавати тупичівцям юридичні консультації з питань спадщини, оренди землі тощо через skype та електронну пошту. Крім цього, місцеві активісти матимуть можливість у Центрі обговорювати суспільно важливі проблеми села, проекти, вчитимуться комп'ютерній грамотності. Сільські діти також тут освоюватимуть Інтернет.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Обласна рада підтримала ветеранів

Нині на Миколаївщині функціонує 10 будинків-інтернатів для людей похилого віку та 22 стаціонарні відділення для постійного проживання найстаріших громадян. На їх утримання в обласному бюджеті 2011 року передбачено 44 мільйони гривень, що на 2 мільйони гривень більше, ніж торік.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

ЦИФРА

Понад 700 сімейних лікарів направлять у прикарпатські села. Про це повідомив начальник Івано-Франківського обласного управління охорони здоров'я Микола Олійнічук. Для цього в Івано-Франківському медичному університеті організували навчання сімейних лікарів. Поки що в Івано-Франківській області працює понад 250 сімейних лікарів.

Вл. інф.

Половину озимини доведеться пересівати

Аграрії Тернопільщини ще сподіваються на дощі і тепло у листопаді, які б могли врятувати посіви озимини, однак надії танут з кожним днем. Старожили не пам'ятають такої посушливої осені, і це на Заході, де в цю пору в минулі роки буквально заливало, дощі часто не давали зібрати врожай. Нині ж опадів, які б могли напоїти землю, не було більше 90 днів. Не дивно, що 38 відсотків озимини не зійшло. І хоч посіяли зернові на 226 тисячах гектарів, що на 11 відсотків більше, ніж торік, але втіхи від того мало. Швидше за все, майже половину площ доведеться пересівати, прогнозують в управлінні агропромислового розвитку облдержадміністрації, а це додаткові витрати й зниження врожайності.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Із бюджету — на тепло і воду

Зароблений міським бюджетом додатковий мільйон гривень депутати Хмельницької міської ради вирішили віддати на поповнення обігових коштів комунальних підприємств «Хмельницькводоканал» та «Хмельницьктеплоенерго». Підтримуючи комунальників, влада намагається компенсувати різницю, яка виникає між тарифами та фактичною вартістю наданих послуг. Ще сто тисяч гривень піде на оплату вже проведеного ремонту доріг.

Ірина КОЗАК.

У нашій країні, разом із підручниками, припадає по 1,1 книжки на кожного українця

Роботодавці шукають професіоналів серед... студентів

ПОЧАТОК НА 1- Й СТОР.

Артему пощастило — він отримав перше місце роботи. Про це сьогодні мріють тисячі молодих співвітчизників, які з дипломами про вищу освіту виходять у доросле життя. На жаль, держава не гарантує працевлаштування молодим фахівцям. Їм досить складно конкурувати на ринку праці в період кризи. Міжнародна організація праці відзначає зростання безробіття серед молоді в усьому світі. Україна — не виняток. За підсумками 2010 року, цей показник у нашій країні становить 17,8%. До того ж вітчизняна пенсійна реформа, відповідно до якої жінки виходять на заслужений відпочинок на п'ять років пізніше, ніж це було раніше, ще більше знижує шанси працевлаштування аутсайдерам трудового фронту.

При цьому проблеми браку робочих місць для випускників навчальних закладів залишаються нерозв'язаними. Глобально не вирішує питання і постанова Кабміну № 577 від 14 липня 2010 року, що визначає перелік професій і спеціальностей, з яких передбачено дотацію роботодавцям за перше робоче місце випускника. У списку, визначеному державою спеціальностей, значаться бухгалтерський облік, менеджмент організацій, економіка підприємств, дошкільне та початкове навчання, швейне виробництво, шахтне і підземне будівництво.

Та, незважаючи на таку мінімальну гарантію працевлаштування, експерти радять юнакам і дівчатам починати шукати роботу ще зі студентської лави. При цьому попереджають: роботодавців сьогодні цікавлять професійні кадри.

Ольга ВІТЕР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Антимонопольники вважають, що хліб не має дорожчати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак деякі хлібопекарські підприємства належать до вертикально інтегрованих структур, до складу яких також входять великі постачальники зерна та борошна. Тож, здійснюючи переробку зерна на давальницьких умовах у межах групи суб'єктів господарювання, хлібопекарське підприємство має резерви для зниження витрат на борошно і, як наслідок, собівартості хліба та оптово-відпускних цін на нього. З другого кварталу 2011 року почались поставки з Аграрного фонду борошна пшеничного вищого гатунку за ціною 2801,36 грн. за тонну та першого гатунку за ціною 2614,6 грн. Відзначимо, що в структурі собівартості виробництва хліба і хлібобулочних виробів витрати на борошно займають близько 50 відсотків.

«Враховуючи цінову ситуацію на ринку зерна та борошна пшеничного, ми заявляємо: на сьогодні відсутні об'єктивні економічні підстави для зростання цін на хліб та хлібобулочні вироби, які є продуктом соціального значення, — зазначив голова відділення Віталій Олуйко. — Середня ціна буханця з борошна вищого гатунку на кінець серпня становила 3,98 гривні за кілограм і до жовтня не змінювалася, на хліб із борошна першого гатунку — 3,61 гривні та залишається незмінною, незважаючи на зниження цін на борошно та зерно пшениці. Разом із цим, за даними Державної служби статистики України, за січень—червень 2011 року інфляція, тобто рівень зростання цін в економіці України, не перевищила 4,6 відсотка, з липня 2011 року спостерігається тенденція зниження рівня інфляції. Отже, збільшення цін на хліб та хлібобулочні вироби значно випереджає індекс інфляції. Аналіз економічної ситуації на ринку хліба та хлібобулочних виробів з липня по жовтень 2011 року показав відсутність об'єктивних економічних причин (дефіциту борошна, зростання витрат на виробництво та реалізацію, інфляційні процеси), які могли б обумовити суттєве збільшення цін на хліб».

Віра ШПИЛЬОВА.

11.11.11: краще не брати шлюб, а народжувати

Молитися, берегти спокій, завершувати початі справи — так радять прожити цей унікальний день астропсихологи й нумерологи. І застерігають: у привабливому числі криється агресія. Гучна дата не гарантує щастя молодятам. А немовлята, що з'являться на світ сьогодні, будуть емоційні, вразливі та здатні змінити світ.

— Цей день — «ворота», коли можна звернутися до Вищих сил і бути почутим. Помолитися або просто заплющити очі й подумки попросити про заповітне, але тільки хороше. І подумати про тих, хто поряд. Зло та агресія, виявлені сьогодні, повернуться до людини значно швидше. Можливі також розлади в родині, тож краще не робити важливих кроків, — порадила нумеролог Людмила Савіна на прес-конференції, що відбулася вчора у столиці. Спеціалістка вважає, що новонароджені матимуть неабиякі якості. Виховувати їх треба дбайливо, не карати, а вмовляти.

На думку астропсихолога, співробітниці НДІ класичної астрології «Ніка» Тетяни Ніколаєвої, сьогоднішній день видасться напруженим. Окрім збігу чисел, зараз повний місяць, тож, природно, «всього хочеться і взагалі зносить дах».

— Для весілля це не найкращий день, бо Марс перебуває в опозиції з Нептуном. Люди прийматимуть рішення із затуманеними очима, в рожевих окулярах, — сказала пані Ніколаєва. — Не надто сприятливий момент і для початку бізнесу. Справи можуть піти неврівноважено, хоча спершу матимуть динаміку. Краще закінчувати початі проекти.

Обидві спеціалістки зауважили, що 11.11.11 варто уникати стратегічних рішень. Мовляв, завдяки активності Місяця люди прагнуть самоствердження і швидкого вирішення справ, однак вдалий результат спрогнозувати важко. На їхню думку, дії політиків сьогодні теж будуть радше імпульсивними, ніж добре продуманими.

Утім, окрім весіль, пологів та політичних процесів, нині ввечері країна чекає на перший матч на свіженькому газоні столичного НСК «Олімпійський». Зіграють збірні України та Німеччини. Астропсихолог та нумеролог не ризикнули передбачити результат, зауважили, що як футболісти, так і вболівальники будуть більш напруженими, і порадили бажати командам «нічиєї».

Аніта ГРАБСЬКА.

Час для щеплень...

ПОЧАТОК НА 1- Й СТОР.

Про те, що вакцинація це — корисно, медики та імунологи говорили уже чимало. Тепер вирішили підійти з іншого боку. Профілактика грипу, мовляв, це ще й економічно вигідно. За розрахунками, озвученими Іриною Колесніковою, одна гривня, вкладена у вакцинопрофілактику працівника, приносить власнику підприємства понад 12 грн. прибутку. По-перше, економляться кошти на виплаті лікарняних, по-друге, не зменшуються обсяги виробництва. Тож тепер лікарі закликають директорів та начальників подбати про профілактику від грипу своїх підлеглих.

Вакцинації, свіжого повітря та мила вимагають студенти від очільників навчальних закладів. Адже цього навчального року берегти своє здоров'я їм потрібно, як ніколи. Через проведення футбольного чемпіонату графік навчання «ущільнено». Тому відпрацьовувати пропущені пари просто не буде коли. «Потрібно, щоб керівники ВНЗ приділяли увагу саме дотриманню гігієнічних норм. Щоб у гігієнічних кімнатах було мило, в університетах та гуртожитках проводилось вологе прибирання, а аудиторії та кімнати регулярно провітрювались», — каже Анастасія Сабова, в. о. голови секретаріату Всеукраїнської студентської ради. Крім того, мовляв, не зайве було б подумати і про централізовану вакцинацію студентів. Можливо, навіть за рахунок вищих шкіл.

Нагадаємо: першу хвилю зростання захворюваності на грип та ГРВІ медики очікують уже наприкінці цього року. На сьогодні профілактичні щеплення зробили трохи більше 100 тисяч осіб. А це — лише 0,22 відсотка від усього населення. У той час як експерти переконують: щоб не допустити епідемії, в країні мають вакцинуватись не менше 30 відсотків громадян.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Лікування починається з правильного діагнозу

Відділення променевої діагностики відкрито у Житомирській обласній консультативно-діагностичній поліклініці. Новий рентгенодіагностичний апарат **(на знімку)** на три робочих місця виробництва італійської фірми, виготовлений цього року. Він придбаний за кошти обласного бюджету. Ще три рентгенодіагностичні апарати, куплені теж за державні гроші, встановлені в Чуднівській, Олевській, Житомирській районних лікарнях. Як зазначив завідувач відділення променевої діагностики Анатолій Омельчук, новий апарат працює швидко, що зменшує дозу опромінення на пацієнта. Автоматичні машини для фотообробки рентгенограм уже через півтори хвилини дають сухий високоякісний знімок, що дає змогу лікарю точніше поставити діагноз. Анатолій Омельчук наголосив на тому, що встановлення нового рентгенологічного апарату ліквідує черги на цей вид обстеження.

Олексій КАВУН.
Житомир.
Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...селяни перекривають дороги, щоб їх нарешті почали ремонтувати

Мешканці села Зелена, що у Надвірнянському районі Івано-Франківщини, вже тиждень блокують центральну автотрасу. Вони не пропускають жодного транспорту, окрім оперативних служб. Таким екстремальним чином люди намагаються привернути увагу до стану місцевого автошляху, який уже мало придатний для пересування автотранспорту.

Пікетувальники кажуть, що зверталися вже в усі інстанції. Та ні в області, ні в районі ніхто і пальцем не поворухнув, щоб виправити становище. За останні півроку це вже третє перекриття автотраси. Тож працівники дорожньої служби врешті-решт таки почали ремонт. Їм допомагають селяни. Однак 18 км шляху — відрізок чималий. Сказати, коли його буде приведено до належного стану, чиновники не беруться. А селяни кажуть, що дорогу розблокують лише після завершення ремонту, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

З такими само вимогами понад 50 осіб перекрили трасу Львів—Луцьк у Радехівському районі. Це була попереджувальна акція, під час якої селяни вийшли з плакатами «Радехівські дороги — екстрим по-українськи». 15 листопада жителі району збираються перекрити дорогу «Броди—Червоноград» біля села Хмільно, де зовсім немає асфальтного покриття, **повідомляє наш власний кореспондент Богдан КУШНІР.**

ФОТОФАКТ

Дніпропетровський школяр Богдан Ткачук завоював срібну медаль на міжнародній олімпіаді з географії в Італії.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

...доля трьох рибалок залишається невідомою

Ми вже писали про трагедію на Дніпродзержинському водосховищі поблизу села Радянське Кобеляцького району. Там перевернувся човен і потонули двоє рибалок, тіла яких досі не знайдено. А тим часом сталася нова надзвичайна пригода: з риболовлі поблизу села Григоро-Бригадирівки того ж Кобеляцького району не повернулися ще двоє чоловіків. На пошуки вирушили дві рятувальні групи. Та знайти вдалося лише затонулий човен і тіло одного з рибалок, іншого — 30-річного батька чотирьох дітей — досі шукають. Таким чином, доля трьох людей ще залишається невідомою.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Першу хвилю зростання захворюваності на грип та ГРВІ медики очікують уже наприкінці цього року

Майже два мільйони гривень не добрав бюджет Городищенського району, що на Черкащині, через неефективне використання органами місцевого самоврядування земельних ресурсів, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

На Закарпатті розпочато проект програми ООН «Розвиток потенціалу управління державними фінансами на місцевому рівні в Україні», мета якого навчити посадовців управляти коштами. Він також спрямований на покращення взаєморозуміння між громадою і органами місцевого самоврядування, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Не так реформи, як гроші

потрібні для того, щоб рятувати життя пацієнтам

РЕАЛІЇ

На Хмельницькій міській станції «Швидкої допомоги» подія. Міський бюджет виділив триста тисяч гривень, ще сорок тисяч не пошкодували благодійники, і в результаті автомобільний парк поповнився двома новенькими машинами. Як і кожному новому придбанню, цьому також раді водії та медики. Тим паче що із 32 авто, які є на станції, за викликом виїжджають лише 26. Решту треба ремонтувати. Але чи варто вкладати гроші в те, що віджило свій вік?

Лікарі завжди в дефіциті

Нині роботу на «швидкій» особливо престижною не назвеш. Не дивно, що штат лікарів укомплектовано лише на сімдесят відсотків. До того ж практично половина із тих, хто трудиться, — вже пенсійного віку.

— Про те, яку суму треба заплатити, щоб улаштуватися на місце лікаря в міських чи районних лікарнях, ходять цілі легенди. Чому ж до вас немає черги із молодих випускників? — запитую в головного лікаря Олександра Терещука.

— Саме випускників час від часу ми й приймаємо, — пояснює Олександр Леонідович. — Закон зобов'язує бюджетників медвузів три роки відпрацювати там, де не вистачає лікарів. А це — сільська лікарня або станція «Швидкої допомоги».

Одне слово, найменш престижні місця. Тому ті, хто відбуває «примусовий» строк, дуже швидко їх залишають. Або навпаки — залишаються на все життя.

Чому на ці вакантні місця не вистачає претендентів, як правило, не кажуть уголос, але причину знають усі. Специфіка роботи така, що медикам «швидкої» практично не доводиться розраховувати на гривневу вдячність пацієнтів.

Хоча офіційно саме на «швидкій» зарплата вважається однією з найкращих у медичній галузі, бо відповідно до стажу спрацьовують спеціальні надбавки. Але й у найдосвідченіших вона ледве перевищує три тисячі гривень. А лікарям-новобранцям до таких висот треба рости і рости роками. Ось тобі й головна причина дефіциту лікарських кадрів.

Про зарплатні парадокси на станції розмірковували не раз. Може, приміром, трапитись таке, що водій зі стажем отримує тут більше, ніж дипломований спеціаліст. За водіїв можна тільки порадіти, недаремно більшість із них міцно тримаються за свої робочі місця. Зате той, хто отримав медичний диплом, може про це пошкодувати.

До старої моделі та нові гроші

Однак великої трагедії з дефіциту лікарів на станції не роблять. Якщо взяти лише меркантильний бік справи, то така неукомплектованість тільки на руку тим, хто працює. Якщо маєш сили і бажання — завжди можеш прихопити ще половину ставки, і від такої спокуси мало хто відмовляється.

Та й із практичної точки зору якихось додаткових труднощів у наданні медичної допомоги така кадрова ситуація не створює. Це за класичними, ще радянськими, канонами на кожні десять тисяч населення має припадати одна бригада «швидкої». Тож у Хмельницькому таких бригад має бути не менш як двадцять п'ять. Насправді на виклики виїжджає шістнадцять, а для солідності до загальної цифри додають ще дві спеціалізовані. Та навіть із такою кількістю мешканцям обласного центру було б гріх скаржитися на недостатню оперативність «швидкої».

— Спілкуючись з колегами із західних країн, ми побачили, що й цього забагато, — розповідає Олександр Терещук. — Там у містах із чвертьмільйонним населенням дають раду шість-сім бригад.

Але сказати, що тамтешні служби працюють ефективніше чи вправніше, важко.

Наша традиційна модель не тільки «швидкої», а й загалом медичної допомоги могла б служити взірцем для багатьох країн. Без усякого реформування і надуманих змін. Лише за однієї умови — кращого фінансування.

Бо хто міг спостерігати за роботою закордонних колег, не раз переконувався, що наші лікарі і фельдшери набагато універсальніші, а головне — винахідливіші. Там, де в іноземців спрацьовують чітка інструкція та найновіше обладнання, у нас рятують життя людям кмітливість, вигадливість та особистий досвід лікарів.

Ось і того дня, коли на станції з'явились нові машини, лікарі та фельдшери швидко оцінили всі їхні переваги й недоліки: сідати в таке авто не те що пацієнту, а навіть персоналу незручно — треба мати довжелезні ноги моделі, щоб дістатися кабіни. То, можливо, доведеться портативні східці за собою возити — почали одразу жартувати.

Безплатна державна чи дорога приватна?

На «швидкій» і справді не звикли вимагати надто багато. Комплектація ні старих, ні новопридбаних машин не вражає. Зате пригадують, як одна із фірм пропонувала купити в неї автомобіль, обладнаний за останнім словом медичної техніки. Такий міг би стати справжньою гордістю не тільки для міста, а й для області. От тільки ціна...

За одну таку машину запросили мільйон гривень. А тут за третину цієї суми купили аж дві. Для скромного бюджету — втіха. Для хворого — не зовсім.

Загалом річний бюджет установи становить близько вісімнадцяти мільйонів гривень. Цифра начебто й немала, але майже вісімдесят відсотків від неї йде на фонд заробітної плати. Якщо відняти ще й плату за комунальні послуги, витрати на утримання автопарку та пальне, інші виробничі видатки, стане зрозуміло, що не тільки на закупівлю додаткового устаткування, а навіть на необхідні медикаменти залишається не так уже й багато.

Головний лікар переконує: весь комплект препаратів, необхідних для надання швидкої та невідкладної допомоги, є. І від пацієнта ніхто не вимагає, щоб у критичну хвилину біг до аптеки чи платив за ліки. Але хіба такого запасу, а тим паче асортименту, може бути замало?

З гордістю розповідали, що в розпорядженні кардіобригади є навіть дороговартісний препарат, котрий може врятувати життя під час інфаркту.

— Одна ампула такого коштує чотирнадцять тисяч гривень, — розповів Олександр Леонідович. — Але ми не заощаджували його для якихось особливих пацієнтів. Ось нещодавно стався випадок із сорокарічним чоловіком, й ін'єкція врятувала його.

Така налаштованість не може не вселяти оптимізму. Якби слідом не йшло прикре доповнення. Торік «швидка» могла закупити лише дві такі ампули. Та й нині їх у запасі не більше.

Усе це робочі моменти. Викручуватись із найскладніших ситуацій медики «швидкої» навчались десятиліттями. А от стратегія того, якою може бути подальша доля цієї служби, хвилює по-справжньому.

Уже не перший рік активно дискутується питання, чи не варто розділити «швидку» і «невідкладну» допомогу на окремі служби. Це коли пацієнтам однієї життя треба рятувати негайно, а інші можуть ще потерпіти годину-другу чи взагалі дочекатися приходу сімейного лікаря. Мовляв, у світі давно діє така практика.

Тепер чекають, чим закінчиться пілотний проект, коли в одній із областей служба «Швидкої допомоги» має утворити окрему структуру зі своїми округами та підпорядкуванням.

А суперечкам про те, що краще: не дуже добре оснащена, зате безплатна державна інституція чи з повним набором ліків та устаткування, але недешева приватна, взагалі немає кінця.

А тим часом самі лікарі переконані: кращої моделі, ніж теперішня, годі шукати. От тільки додати б їй належного фінансування, справжньої матеріальної підтримки, сучасних автомобілів із повною медичною начинкою, необмежений кількісно та якісно набір медикаментів — і весь світ може повчитись, як працюють наші лікарі та фельдшери «швидкої».

Ірина КОЗАК.
Фото автора.

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ

Відпочивають від міської суєти

Нині, за офіційними даними, любителів зеленого туризму на Рівненщині приймають 94 сільські садиби. Найбільше їх у Березнівському, Демидівському, Володимирецькому районах.

Віра Подлевська у гостинній батьківській хаті, де розміщує туристів.

Не так давно до цього «бізнесу» долучилась і мешканка села Синьова Гощанського району Віра Подлевська. Привела до ладу батьківську хату, причепурила подвір'я і прийняла своїх перших клієнтів, які захотіли відпочити подалі від міської суєти.

Це були троє мешканців Кузнецовська — міста рівненських енергетиків. У село їх привело бажання відпочити, порибалити і скуштувати українських страв. Жінка, як справжня господиня, пекла їм хліб у печі, пампушки із часником і варила борщ із вишнями. Три дні, протягом яких гості мешкали в оселі Віри Подлевської, видалися багатими на спілкування. І зрозуміла жінка ще одну специфіку туристичної справи: кожен відпочивальник на її подвір'ї — це цілий клубок інтересів, переконань, цікавого життєвого досвіду й особистих уподобань.

— До кожного клієнта треба знаходити підхід, — каже Віра Миколаївна. — Проте це не означає, що вони можуть робити все що завгодно. Я маю свої вимоги, які для тих, хто віддає перевагу здоровому способу життя і відпочинку, не стають на заваді. У моїй зеленій садибі не розпивають спиртних напоїв, не курять. Можна насолоджуватись краєвидами, відпочивати, навіть замовляти собі страви на вечерю, а от порожнім пляшкам і недопалкам на подвір'ї я категорично кажу: «Ні!».

Окрім цього, у зеленій садибі Віри Подлевської у відпочинок додають ще й елементи духовності. Так, у п'ятницю господиня готує лише пісні страви. Гостям пропонують відвідати найстарішу в районі сільську церкву, яка є пам'яткою архітектури, Свято-Успенський монастир у Липках, де можна прикластися до мощей святих і скуштувати води із цілющого джерела.

Зелений туризм Віри Подлевської приносить задоволення не лише любителям такого відпочинку, а і їй самій. Бо вона, організовуючи свою справу, має можливість не лише реалізовувати творчий потенціал, а бути матеріально незалежною й активною жінкою. У сільських умовах це не так уже й мало.

Наталія КАЛЬКА,
Олександра ЮРКОВА.
Фото Наталії КАЛЬКИ.

Ось такий затишний вигляд має її зелена садиба.

Перший «пільговий» будинок заселятимуть на конкурсній основі

ДОБРА НОВИНА

У ньому чотири окремі квартири. У кожній — дві спальні, кухня-їдальня, зала, санвузол. Загалом — 62 квадратні метри, хоч площа здається більшою через відсутність коридорів, тонкі перегородки. Ілюзію простору посилюють великі, мало не до підлоги, вікна. Кожна квартира має окремий вихід, невеликий клаптик землі. Планування і деякі матеріали — канадські, виконання — українське.

Технічний директор ТОВ «Добробуд» Микола Борис запевняє: жити у такому будинку буде не лише приємно й затишно, а й здорово, адже при його зведенні використовували екологічно чисті матеріали, сучасні технології. А також керувалися принципом, що людина має бути ближче до землі. Підлога утеплена, вікна енергозберігаючі, стіни — ідеально рівні. Житло для нас дещо незвичне, але типове для західних країн, які давно відмовились від цегли та інших важких матеріалів.

— Нові квартири передусім пропонуватимемо багатодітним сім'ям та інвалідам, які стоять у черзі, — каже міський голова Тернополя Сергій Надал. — Оскільки у пільговій черзі до 3 тисяч сімей, у загальній — до 10 тисяч, доведеться оголошувати конкурс. Ми готові розширити експеримент, якби банки пішли назустріч людям у виділенні кредитів. З усіх будівельних компаній, які працюють у Тернополі, лише одна погодилась будувати пільгове житло.

За словами керівника ТОВ «Добробуд» Василя Кікінежді, всього буде збудовано 20 таких будиночків. Поки що це експеримент не лише у Тернополі, а й в усій Західній Україні. Котеджне містечко, яке розташувалося на землях колишнього цукрового заводу на околиці обласного центру, має назву «Кленовий гай». До речі, тут зводять не лише соціальне, а й елітне житло. Але всі мешканці матимуть рівний доступ до інфраструктури: великого відкритого басейну, тенісних кортів, спортивних і дитячих майданчиків. Будуть тут автомобільні стоянки, магазин, аптека, перукарня. Територію вже загородили, облаштували.

Звичайно, кілька будинків погоди у забезпеченні житлом тих, хто стоїть у черзі на соціальне житло, не зроблять, але важливо почати. Можливо, знайдуться послідовники у Василя Кікінежді, котрий, як усі, рахує кожну копійку, однак знаходить способи здешевити житло, а не просто «гнати» дорогі метри. Важливо, що дорогі котеджі не сховані за високими парканами, як це полюбляють робити наші «нові українці». Все відкрито, все доступно. Адже всі ми люди, чи не так?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Фото автора.

Технічний директор «Добробуду» Микола Борис, виконроб Володимир Магоницький і міський голова Тернополя Сергій Надал (зліва направо) ***біля нового будинку.***

«Втопимо» у Дніпрі півмільярда?

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Президент України Віктор Янукович якось під час свого візиту до Херсона застерігав керівництво облдержадміністрації від «маніловського» захоплення масштабними інвестиційними проектами, на реалізацію яких просто немає звідки взяти кошти. Але ця чиновницька хвороба, очевидно, не лікується. Щойно поїхав глава держави, а голова обласної державної адміністрації Микола Костяк знову захоплено ділиться з публікою новою ідеєю — поглибити фарватер Дніпра від лиману до самого Антонівського моста для того, щоб Херсонський морський торговий порт зміг приймати контейнеровози водотоннажністю до 50 тисяч тонн. І тим самим відшкодувати частину доходів, втрачених через кризове падіння обсягу «перевалки» вантажів.

Від слів, до речі, влада помалу переходить до конкретних дій. Голова Херсонської ОДА вже підписав розпорядження №580 про створення робочої групи з вивчення всіх аспектів робіт, що стосуються поглиблення дна Дніпра, його екологічних та економічних наслідків. Це поки що тільки план, але навіть план чергового насильства господарників над тендітним світом дніпровських плавнів іхтіологи та екологи готові зустріти в багнети. І до їхніх аргументів, справді, варто прислухатися уважніше — адже це і наш світ також.

— Херсонський морський канал, яким рухаються великотоннажні судна, проходить Дніпро-Бузьким лиманом і притоками Дніпра, що є середовищем перебування цінних промислових видів риб. Істотне поглиблення фарватеру тут однозначно матиме негативні наслідки для водних мешканців. Витягаючи по всій його довжині шар мулу, ми ризикуємо залишити на цьому місці безплідний грунт, де рослинність ще довго не відновиться. Крім того, «збовтування» води земснарядами призведе до її помутніння. Як наслідок — знизиться концентрація фітопланктону і зменшиться чисельність рослиноїдних видів риб, таких, як лящ, короп, карась. Їх доведеться відновлювати штучно, закуповуючи малька на рибницьких підприємствах і випускаючи його до річки, а це додаткові витрати. Ще одне важливе питання: куди планують подіти сотні тонн мулу, вийнятого із дна на фарватері? Одна річ, якщо його використовуватимуть як природне добриво або просто переміщатимуть на сушу. Але в нас, для економії, надлишки грунту, що утворилися після днопоглиблювальних робіт, найчастіше просто висипають у водойму на якійсь іншій ділянці й водночас «ховають» під шаром мулу рослини, риб'ячу ікру, молюсків. Якщо таким штибом від донних відкладень почнуть позбуватися в межах усього судноплавного каналу, водоймам неминуче буде завдано колосальної шкоди. Тому перед підготовкою фарватеру до проходу суден-«п'ятдесятитисячників» не обійтися без спеціальних досліджень за участю експертів із рибогосподарських організацій, — переконаний професор Херсонського державного аграрного університету, доктор наук Ісаак Шерман.

Перспективи частої появи в пониззях Дніпра велетенських контейнеровозів і «панамаксів» водотоннажністю трохи менш як 40 тисяч тонн, що нині кидають якір не ближче Іллічівська та Одеси, не надто приваблюють і простих херсонців. У багатьох із них є дачі в пониззях Дніпра, а хвиля від великих суден може призвести до руйнування берега, причальних споруд та й самих будиночків, споруджених близько до урізу води.

Капітан Херсонського морського торгового порту Іван Єфименко каже, що є спосіб «гасити» руйнівну хвилю, і він дуже простий — під час проведення контейнеровозів знижувати швидкість руху з 9 до 7 вузлів на годину. Тоді зміцнювати береги начебто не знадобиться. Але ефективність обмеження швидкості треба ще перевіряти на практиці, а це можливо тільки після того, як у порт прийде перший «сорокатисячник».

— Відповідно до останніх промірів, глибина Херсонського морського каналу нині становить від 7,6 до 10 метрів, що дає змогу «заводити» з моря судна водотоннажністю до 32 тисяч тонн. Для проведення суден на 50 тисяч тонн мінімальну глибину на фарватері необхідно збільшити ще на два метри. Технічно це можливо, хоча напевно потребуватиме величезних витрат — адже довжина морського каналу становить 21 морську милю (а миля дорівнює 1,85 кілометра) по Дніпро-Бузькому лиману і ще 15 миль по Дніпру, Рвачу, Вільховому Дніпру. Для цього потрібно буде координувати зусилля декількох регіонів і відомств, адже частина Херсонського морського каналу, що проходить лиманом, перебуває у віданні миколаївського підприємств «Дельта-лоцман», — зі знанням теми надає читачам «найповніший розклад» капітан ХМТП Іван Єфименко.

Що стосується грошей для завдань із розширення й поглиблення, то голова Херсонської облдержадміністрації Микола Костяк згадав мимохідь, що «вигідне вкладення коштів» — близько п'ятисот мільйонів гривень.

Розраховувати на те, що держскарбницяось так запросто розориться на півмільярда заради витягання грунту із Дніпра в нинішній кризовий час, щонайменше наївно — на це й Президент України натякнув цілком недвозначно.

А олігархи, що жадають вкласти свої капітали в «розкопки» Дніпра, у чергу біля будинку облдержадміністрації чомусь не шикуються.

Про те, що грошей на закопування в річку нині немає й у порту, можна судити й за досить непевними висловлюваннями його керівництва. Скажімо, в опублікованому електронними ЗМІ інтерв'ю, яке помічник начальника ХМТП Мирон Буба взяв у свого ж начальника Сергія Ігнатенка, той у відповідь на дуже конкретне запитання про інвестиції висловився вкрай розпливчасто: «Безумовно, є зацікавлені люди, є компанії, які готові інвестувати цей проект. Бачиться нам і участь держави». Так кажуть, коли хочуть показати веселу міну при поганій грі.

Іншими словами, гаманці у прихильників «поглиблювальної» ідеї сповнені хіба що благими намірами. Але, може, це й на краще, що далі розмов справа не зрушиться?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

НАДІЙНИЙ ПОРАДНИК

Не чекають біля моря погоди

Загальноосвітні та дошкільні навчальні заклади області практично повністю обходяться власною друкованою продукцією науково-методичного призначення. Ця проблема успішно вирішується завдяки тому, що свого часу у структурі обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (ОІППО) з'явилися мінівидавництво та міні-друкарня. Так, на допомогу вчителям та вихователям лише у нинішньому навчальному році викладачами та методистами вузу підготовлено та видано 98 найменувань друкованої продукції накладом понад чотири тисячі примірників.

Як зазначила заступник директора з науково-педагогічної роботи ОІППО Ірина Бєлова, загалом власними силами вони видали близько 50 тисяч хрестоматій, довідників, навчально-методичних посібників, методичних листів, збірників з науковими статтями, методичних рекомендацій тощо.

Крім того, інститут подбав, щоб освітянський загал регіону отримував ще й журнал «Вересень» (раз на два місяці). На своїх сторінках, окрім матеріалів про інноваційні технології та актуальні проблеми поліпшення освіти, журнал відводить чимало місця популяризації досвіду кращих педагогів, розповідям про творчі знахідки, авторські програми, презентує методичні розробки уроків та позакласних заходів учителів ЗОШ області...

— Безперечно, на допомогу вчителю із міністерства в область надходить певна

частка друкованої продукції, — зауважує Ірина Бєлова. — Та ми не чекаємо біля моря погоди. Цей системний підхід сприяє наданню якісних освітніх послуг, створює хороші умови для професійного розвитку освіти регіону. І, що не менш важливо, забезпечує випереджальний характер у підвищенні кваліфікації педагогічних працівників відповідно до вимог сучасної освіти.

Стало доброю традицією у перші дні вересня дарувати кожному керівнику відділу освіти області так званий Педагогічний портфель регіону.

Він акумулює всі друковані новинки освітнього простору регіону, перш ніж вони розійдуться у школи та дитсадки області широким тиражем.

До речі, з продукцією ОІППО педагоги можуть ознайомитися і на освітньому порталі інституту «Нова школа» www.moippo.mk.ua (він утримує пальму першості за результатами конкурсу на кращий web-сайт закладів системи післядипломної педагогічної освіти).

Олександра МЕНТЕЛЬ.

На знімку: Ірина Бєлова радіє новинкам своїх «поліграфістів».
Фото автора.

В Україні практично неможливо скористатися послугами банку, не розповівши йому про своє майно та публічну діяльність. *Такими є результати дослідження, проведеного Радіо «Свобода»* після того, як Нацбанк своєю постановою зобов'язав фінансові установи збирати цю інформацію про клієнтів

Україна і Росія розпочали технічне оформлення та реалізацію домовленостей щодо врегулювання розбіжностей між сторонами в «газових» питаннях, яких було досягнуто президентами двох країн. Про це повідомив міністр енергетики та вугільної промисловості країни Юрій БОЙКО *(УНІАН)*

Сюжети Хресної дороги на граніті

У невеликому селі Ратищі, що у Зборівському районі на Тернопільщині, лише 60 дворів. Але воно, мов магніт, притягує до себе. Передусім чарівною природою: із трьох боків оточене озерами, з одного — лісом. А ще — легендами і переказами. Нібито, коли татари спалили церкву в сусідніх Залізцях, на озерах з'явився образ Божої Матері, яка йшла по воді до Ратищ. Люди збудували тут церкву, а ікона стала чудотворною. Переказували, що біля неї зцілювалися хворі і немічні. У Першу світову війну, коли тут точилися жорстокі бої, чудотворна ікона зникла. А все одно щороку напередодні свята Успіння Богородиці до Ратищ ідуть сотні вірян із навколишніх місць на відпусти, а нещодавно владика Тернопільсько-Зборівський Василій Семенюк подарував місцевому храму копію ікони, що зникла майже сто років тому.

Віднедавна ті, хто приїжджає на відпуст, проходять усіма чотирнадцятьма станціями страждань Ісуса — його Хресною дорогою. Такі дороги облаштували вже в багатьох селах Тернопільщини. Але в Ратищах вона особлива тим, що філігранно вибита на граніті, а важку чоловічу роботу виконали жіночі руки.

Ольгу Воробель мати брала на богослужіння змалку, хоча школярам тоді заборонялося ходити до церкви. Дівчинка дивилася на ікони і не могла надивитися... Можливо, тоді й усвідомила своє покликання. Мати щонеділі возила її в художню школу до Тернополя. Потім Оля закінчила училище прикладного мистецтва імені Труша у Львові. Трохи була на міських хлібах, а потім повернулася до рідного села. Вийшла заміж, має двох синів, але ні важка селянська праця, ні обов'язки завідувачки сільського клубу не позбавили її романтизму.

Довгими зимовими вечорами молода жінка вибивала на граніті сюжети останніх днів земного життя Ісуса. Виснажувалася фізично, але працювала з легкою душею. «Хотіла залишити односельцям згадку про себе», — каже. Встигла закінчити якраз напередодні свого дня народження. Її картини в камені побачив хтось із фахівців і допоміг улаштувати виставку в обласному краєзнавчому музеї. Відвідувачі не могли надивуватися, що автор — жінка. Бо, крім таланту, потрібна немала фізична сила.

Ольга Воробель і її брат Сергій Лукасевич біля однієї із стацій Хресної дороги.

Майстри збудували 14 стацій, на які встановили картини. Щоб роздивитися їх, треба підніматися вгору, тож є час помислити і над Ісусовими стражданнями, і над своїм життям. Уздовж поставили лавки, посадили туї. Неймовірно гарно, особливо, коли сідає сонце. Допоміг втілити задуми Ольги її брат Сергій Лукасевич — сільський голова. Шукав спонсорів, щоб купити матеріали, оплатити роботу майстрів, які мурували стації.

У підніжжі гори, біля церкви, художниця вибила на граніті п'ять чудотворних ікон Матері Божої: Маркопільської, Підкамінської, Почаївської, Зарваницької і Тернопільської: в цих навколишніх місцях вона об'являлася.

Тепер у неї новий задум: мріє створити ще й пам'ятник коханню.

— Уявляю собі його у вигляді двох сердець, які оберігає ангел, — каже пані Ольга. — Скільки наших людей на заробітках. Він — тут, вона — там. Непросто зберегти вірність, коли кохана людина далеко, але якщо все осяяно любов'ю, яку оберігає ангел...

Вона вірить, що пам'ятник міг би стати оберегом багатьох родин, і просить знайти спонсорів для того, щоб закупити матеріали. Бачить його на невеликому острівці посеред озер... Можливо, знайдуться не позбавлені романтизму підприємці, які допомогли б талановитій сільській художниці, а заодно — всім люблячим серцям, і залишили добрий слід у цьому невеличкому, але такому мальовничому і духовно багатому селі?

Любов ПЕТРІВСЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

«Соцмережі — це система. А як вона працює, ми достеменно не знаємо»

У дитинстві ви не мали уявних друзів? А тепер їх кілька сотень... Здивовані? Зазирніть на свою сторінку в соцмережі, до списку віртуальних «друзів». Скільки часу щодня ви строчите повідомлення й коментуєте фото? А скільки часу це забирає у вашої дитини? До комп'ютерних ігор додалися соціальні: нині навіть 10-річні мають власні сторінки. Про що домовитися з дитиною, перш ніж купувати комп'ютер? Яку інформацію розголошувати, адже поширена думка: те, що потрапило до соцмережі, залишається там назавжди. І як не втрапити в залежність від Інтернету. «Голос України» спитав поради в науковця та психолога Любові **НАЙДЬОНОВОЇ.**

— Люди часто обіцяють собі: «Гляну, що в телевізорі» чи «Зайду в Інтернет на 10 хвилин» і застигають перед екраном на кілька годин. Чому?

— У кожної людини є внутрішній «метроном», що підказує, скільки часу минуло. Як показали наші дослідження, під упливом екрану «внутрішній час» викривлюється. Коли дитина чи підліток дивиться телевізор, час «стискається». Минає кілька годин, а їм так не здається. У соцмережах ефект протилежний: людина спілкується у власному ритмі, час мовби розтягується. Тобто перед телевізором організм перебуває в більш стресовому стані. Поки що це зафіксували на підлітках 12—17 років, дослідження тривають.

— Які механізми «затягування» закладені в соцмережах?

— Це технологія, що прив'язує людину на основі емоцій: ностальгії за дитинством, спогадів про найкращі роки тощо. Ми ніби можемо надолужити те, що колись не зробили в реальності. Соцмережі придумані добрими людьми, щоб ми всі спілкувалися? Я б не була така наївна. Є й комерційна основа, і маркетингова — можна досліджувати, що людям подобається, випробовувати рекламу та інше. Тому соцмережами варто користуватися, розуміючи, що ви стаєте елементом більшої системи. А як система працює, які наслідки довготривалого перебування в ній, ми достеменно не знаємо.

— Чи може сучасна молода людина обійтися без сторінки в соцмережі? А люди зрілого віку?

— Вже є закордонні дослідження, що показують тотальну включеність людей у соцмережі — на рівні 96 відсотків, але я думаю, що це несерйозно. Українські дослідники таких цифр не наводять. Хоча включеність до інтернет-технологій зростає на 10—15 відсотків користувачів щороку. Думаю, нині будь-яка людина може обійтися без Інтернету певний час, але власні сторінки — це зручно.

— Чи справді спілкування через Інтернет допомагає інтровертам «розкриватися», легше знаходити контакти?

— Якщо є така мета, це може допомогти. Контакт полегшений. Але дуже часто мети нема: в Інтернеті люди компенсують собі те, чого не вистачає, не розвиваючи навички спілкування. «Зажими» й комплекси лишаються й людина, по суті, відмовляє собі в розвитку. Іноді в соцмережі інтроверт перетворюється на «аутичного екстраверта» — того, хто живе у власному вигаданому світі. Спілкування буде багато, але воно мало впливатиме на реальні контакти. Коли людина одним натиском на клавішу може перервати розмову, вона не вчиться «тримати удар», досягати мети всупереч критиці тощо. Важливі ключові моменти нормального спілкування тут відсутні.

— Чи порадили б ви, як психолог, створювати в мережі фіктивні сторінки і «грати ролі» людям, які таким чином хочуть позбутися комплексів?

— Коли молодь ставить запитання: «Хто я?» і конструює себе, це теж можна назвати експериментом. Граючи ролі з різними людьми (крутий хлопець, мамин синочок тощо), ми вибираємо, ким бути. Потреба експериментувати зменшується зазвичай після 24—25 років. Чи рекомендувала б я, залежить від того, як людина почувається. Що більше ролей ви можете грати, то вища ваша життєва стійкість. Коли є незадоволеність собою, можна почати експериментувати. Але перед початком чітко уявіть собі, яким чином і коли ви це припините. Без цього уявлення про вихід з експерименту він може перетворитись на щось зовсім інше, завдати шкоди. Адже психологічне знання перетворює. Тільки-но ви щось пізнали про себе, то стали іншими. Чи настільки воно вам потрібно? Отже, підхід має бути свідомий.

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Любов Найдьонова — заступник директора, керівник лабораторії психології масової комунікації та медіаосвіти Інституту соціальної та політичної психології Національної академії педагогічних наук України. Кандидат психологічних наук, автор понад 130 наукових публікацій. «Живий журнал» і Фейсбук використовує для ділових контактів, перевіряє сторінки нерегулярно, прислухається до порад своїх дітей.

— Як ви порадите сформувати стратегію існування в соцмережах? Адже цілі в людей різні: стати популярним, знайти далеких родичів, просувати свій продукт?

— Дуже часто соцмережі — елемент тусовки, спілкування заради спілкування, що створює спільність. Віртуальні відображення стають частиною реальності. Якщо організації нема в Інтернеті, її нема взагалі. Напевно, все йде до того, що в соцмережах буде майже кожен. Головне — керувати цим самому. У Інтернеті треба бути свідомо: навіть коли відпускаєте себе на спонтанний «серфінг», вирішіть, коли з нього вийдете. І ще: важливо бути обережним. Серед користувачів Фейсбука 47 відсотків, за даними кримінальної поліції США, надають інформацію, де вчаться, проживають, номер телефону тощо і частіше потрапляють у ситуації переслідувань (віртуальних та реальних). Люди сприймають соцмережі як щось безпечне. А там так само, як у реальному житті.

— У якому віці найнебезпечніше впадати в Інтернет-залежність?

— Що раніше, то небезпечніше: викривлюється розвиток людини. Можна мати тисячі «друзів» у соцмережі й боятися знайомитися «в реалі». Будь-яка залежність — це порушення вольових процесів. Примусити себе щось зробити — нормальна частина життя, а якщо дитина до цього не привчиться, потім їй буде важко дисциплінувати себе і працювати на результат. Вольова звичка формується приблизно в 10-річному віці. Якщо батьки про це не подбають, людина може потім формувати волю все життя й не досягти того, чого могла б. Коли є правила, ми виявимо залежність раніше. Наприклад: через кожні 30—40 хвилин — перерва, сидіти перед екраном не більше двох годин на день. Якщо дитина цього не робить, допоможіть їй.

— Як «вилізти» з Інтернет-залежності дитині?

— Найкраща стратегія — профілактика. Мають бути хобі та обов'язки, реальні друзі (а не уявні чи віртуальні). Якщо жаліти і ставитися до дитини як до молодшої, ніж вона насправді є, тим самим батьки гальмують розвиток особистості. Сільські діти змалку мають хатні обов'язки. Міським можна доручати нескладну роботу, привчати до спорту. Також у молодшому шкільному віці великий авторитет мають учителі. Вони можуть закласти правила, яких не додали батьки. У багатьох школах заборонають користуватися телефонами з виходом до Інтернету. Може, це й порушує якісь абстрактні права, але ж нині діти спершу отримують мобільні, а потім уже вчать таблицю множення.

— Які поради ви дасте дорослим, котрі зловживають Інтернетом?

— Конструювати своє життя самостійно. Не задавнювати проблеми. Якщо немає близьких людей, треба їх шукати і організовувати ці стосунки у своєму житті. Залежність не формується тільки через те, що ми використовуємо Інтернет. Потрібен емоційний дискомфорт, який людина долає лише в Інтернеті, потім відбувається «зсув» у свідомості, що іншими способами проблему не розв'язати, і це вже залежність. Зловживання Інтернетом — це коли всі сфери життя під нього підлаштовуються, коли робота, розваги, покупки та інше — тільки в мережі. Якщо час розподілений на різні сфери, тобто «всі яйця в різних кошиках», залежність не сформується.

— Який ваш прогноз розвитку соцмереж? Чи протримається це явище десятиліттями, коли сьогоднішні студенти спілкуватимуться одне з одним у пенсійному віці, а після смерті їхні сторінки перетворяться на віртуальні «меморіальні дошки»?

— Щодо меморіальних дощок: думаю, процес триватиме, адже це справжні стосунки. Якщо людина помирає, її друзі пам'ятають про неї, це відображено в Інтернеті. Імовірно, активні користувачі, для яких соцмережі — повсякденна звичка, спілкуватимуться так роками. Дати точніший прогноз не наважуся — хтозна, які технології розвинуться завтра.

Спілкувалася
Аніта ГРАБСЬКА.

Металева лихоманка

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Найбільше від неї потерпають дачники. З кожним приїздом на рідні шість соток виявляєш черговий «подарунок»: то розібрали і винесли огорожу, то повисмикували опори під виноградом, то літній душ залишився без бака. Тягнуть усе: від хвірток до собачих мисок, якщо в них є хоч крапля металу.

Сусідка зі сміхом крізь сльози розповіла, як приїхала якось на дачу серед тижня, походила по грядках і зайшла до туалету.

— Відчуваю, — каже, — щось не те. Піднімаю вгору голову — дах розібрали... А дах у неї — дві шиферини. Їх хтось акуратно поставив під деревом. Грабіжників привабили металеві опори, на яких тримається старий дачний нужник, от і зняли дах, щоб їх витягти. Але сусідка, мабуть, злодіїв злякала.

Від люків — до пам'ятників

Зрозуміло, що безчинствують мисливці за металом не тільки на дачах. Вони давно, міцно й надійно облаштувалися в місті. Тягнуть паркани, люки, дроти і навіть — пам'ятники.

Нещодавно весь Дніпропетровськ гудів від того, як практично серед білого дня з центру міста украли важкий дзвін з пам'ятника чорнобильцям. Напевно, шукали б його і досі, якби не зник він саме напередодні річниці Чорнобильської трагедії. Його, уже розпиляний, міліція знайшла буквально на другий день. Але все одно довелося відливати новий. Досить нашумілою була й крадіжка ордена Леніна з одного зі знаків на межі області. Тепер місцева преса пише про те, як із центрального проспекту Карла Маркса зникає, секція за секцією, стародавня лита чавунна огорожа. І якщо вже у мисливців за металом рука піднімається на святині, то що казати, наприклад, про звичайні каналізаційні люки.

Те, що це не красиво, — півбіди. У Дніпропетровську досить значна статистика з травм, отриманих у результаті падіння у відкриті колодязі. Улітку цього року після злив на вулиці Гладкова молода мама з тритижневим сином, обходячи величезну калюжу, впала прямо в яму. За словами місцевих жителів, кришку мисливці за металом поцупили понад два роки тому, відтоді люди накрили люк дошками, а водою їх, імовірно, змило.

І якщо мама відбулася синцями й забитими місцями і від госпіталізації відмовилася, то у немовляти лікарі констатували перелом черепа. Маля у відділенні нейрохірургії провело більш як місяць. Ще раніше, в лютому, на житловому масиві Червоний Камінь не помітила засипаний снігом люк під ногами Наталя Панова. Хвилин сорок жінка перебувала в крижаному потоці стічних вод, доки її не витягли рятувальники МНС. Наталя одержала переохолодження й стрес. А ось 39-річній Інні Безотосній пощастило набагато менше. Вона впала у відкритий люк на вулиці Пастера, практично в центрі міста, не побачила дірку під ногами через трамвайні рейки. У результаті жінка одержала компресійний перелом хребта й три місяці пересувалася за допомогою милиць...

Хто крайній?

Відповідального в таких випадках знайти вкрай важко. Люки одразу виявляються нічийними, а, значить, і спитати за неподобство немає з кого. Хоча всі чудово знають, що більшість колодязів перебувають у відомстві міськводоканалу, з'ясувати, скільки їх на балансі підприємства, скільки люків на сьогодні відкриті — неможливо. Практично не мають перспективи й судові розгляди, тому дніпропетровці воліють дякувати долю за те, що взагалі залишилися живі.

Міська влада розводить руками: «Біля кожного люка міліціонера не поставиш...»

Щоправда, десь років десять тому один молодий міський прокурор спробував розкрити цю таємницю за сімома печатками: «Куди діваються люки?» І знаєте, що з'ясувалося? На той момент він практично був упевнений, що люки крадуть самі співробітники водоканалу, здають їх на металобрухт, а потім одержують гроші з бюджету на закупівлю нових.

Якби йому вдалося це довести, йшлося б про крадіжку величезних коштів з міського бюджету. Однак тільки-но він намірився оприлюднити цю версію, від розслідування справи його відсторонили, а потім і саму справу зам'яли...

Проблема крадіжки металу існує вже двадцять років. Масового характеру вона набула в період перебудови, коли країна була у загальному хаосі. Відтоді, що гірше економічне становище країни, то гостріше протікає ця хвороба. І за двадцять років ніхто не придумав, як її лікувати. Парадокс?

Ми їх ловимо, вони крадуть...

А крайніми в цьому ланцюжку недосконалості сучасного українського законодавства, небажанні влади йти на рішучі заходи, імовірному лобіюванні питання металургійними гігантами країни опиняються пересічні громадяни й вартові порядку.

Мій співрозмовник, майор міліції Олександр Голубятников, старший інспектор відділу дільничних інспекторів міліції управління профілактики правопорушень ГУ УМВД України в Дніпропетровській області, перегортає робочий блокнот:

— За вісім місяців цього року порушено 147 кримінальних справ за статтею 213 (незаконні угоди з металом), складено 989 адміністративних протоколів. Вилучено понад 150 тонн чорного й кольорового металу з незаконних пунктів прийому...

В Італії мідні люки — справжній витвір мистецтва й часто на них зображено герб міста (місто Рапполо).

Разом з «Дніпрообленерго» міліція також розкрила справу про крадіжку трьох з половиною тонн металу — розпиляних високовольтних опор. Їх знайшли в занедбаному будинку. І, як з'ясувалося, ці опори, а точніше — вже куточки, хазяїн придбав для ремонту будинку. Про те, що будівлю він збирався зміцнити цілою лінією електропередач, чоловік навіть не підозрював.

Міліція сухо фіксує й випадки зі смертельним результатом. Двоє хлопців вирішили подивитися, що там, у занедбаній будці, і чи годиться вона на металобрухт? Один із хлопців, якому ледь виповнилося 18 років, згорів у ній.

А навесні цього року в Довгинцівському районі Кривого Рогу вбили 39-літню приймальницю металу, на яку не раз складали адміністративний протокол. Вона померла від рубаної рани голови. Злочин розкрили. Убивцею виявився «скривджений» громадянин, якому здалося, що жінка його обдурила.

Скільки треба вкрасти?

Міліціонери самі зізнаються: їхні зусилля малоефективні. Наприклад, надходить інформація про нелегальний прийом металу, але щоб проникнути в приватне домоволодіння — двір або гараж, потрібна санкція суду. Минає тиждень, другий. А злочинці про це теж добре знають, і вже міняють свою дислокацію. Так і ганяються за ними, поки не пощастить.

Зате санкція не потрібна злочинцям, які вільно орудують на тих же дачних ділянках. І коли стомлені люди нарешті пишуть заяву в міліцію, там дивляться на них роздратовано і з докором: явний же «висяк» нам підкидаєте. Залишається обороняти своє добро самим. Люди збираються в бригади, наймають охорону. Але часто під час розбирання зі злодіями самі виявляються кривими.

Років десять тому у Придніпровську молодий хлопець затримав на дачній ділянці банду металістів. У бійці були троє на одного. Але хлопець був готовий до бою й відлупцював хуліганів підручними засобами. Один зі злодіїв від побоїв помер. І хоча за хлопця заступився весь дачний кооператив, йому дали вісім років. Чекати на нього з в'язниці залишилася молода дружина й маленький син. А глава банди — наркоманка зі стажем прямо на суді заявляла, що їй ніколи нічого не буде, тому що за нею ТАКІ люди стоять...

Ось і гадаємо досі: скільки, зрештою, треба украсти, або скільки людей має загинути, щоб зупинити цю металеву лихоманку?

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Фото автора.

Той самий дзвін на пам'ятнику чорнобильцям і в розпиляному вигляді.

P. S. Днями в Дніпропетровську затримали на місці злочину двох безробітних, які демонтували чавунну огорожу на проспекті Карла Маркса в самому центрі міста.

Про це на прес-конференції повідомив журналістам начальник відділення дільничних інспекторів майор міліції Олексій Тимощук.

Демонтовані деталі зловмисники планували здати в один з нелегальних пунктів приймання металобрухту по 1 гривні 60 коп. за кілограм. Свій вчинок журналістам вони пояснили гострою потребою, яка погнала їх о третій годині ночі на проспект. Розібрати встигли 300 кілограмів литої чавунної огорожі. Кажуть, що збиралися доставляти її в нелегальний пункт приймання металобрухту вручну.

Міліція перевіряє затриманих на предмет причетності до раніше здійснених крадіжок секцій огорожі на алеї по пр. Карла Маркса, а також перевіряє той самий пункт приймання металобрухту.

А тим часом почали зникати дощові решітки і люки на щойно відремонтованих ділянках доріг по вулицях Героїв Сталінграда й проспекті імені Газети «Правда»...

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у Луганську реалізують проект з навчання студентів-інвалідів

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка реалізує повномасштабний проект з навчання людей з інвалідністю. Сьогодні у вузі відбувається перебудова і переобладнання навчальних приміщень, розробляються нові методики, готуються кадри.

За словами проректора ЛНУ Олександра Бабичева, в університеті навчаються 250 студентів з особливими освітніми потребами. Головна особливість — усі ці студенти навчаються в загальних групах, зі звичайними студентами. Тому важливо, щоб педагог умів працювати з різними категоріями учнів. Цією проблемою опікується відділення реабілітації ЛНУ — науково-практичний центр, де спільно працюють чотири профільні кафедри: психології, соціології, дефектології та психокорекції, а також кафедра фізичної реабілітації.

Голова Луганської обласної молодіжної громадської організації «Асоціація молодих інвалідів Східного Донбасу — Схід» Тетяна Баранцова звертає увагу на те, що раніше Міжнародний університет розвитку людини намагався створити такі умови для навчання, але «до них не пішли студенти». У Луганську, скажімо, програма навчання таких студентів була прийнята тільки влітку, але вже, крім луганських студентів, в університеті навчається молодь з інвалідністю із Дніпропетровської, Донецької, Харківської областей та Криму». Наступного року географія розшириться. Зокрема, інтерес до навчання в ЛНУ сьогодні виявляють мешканці західних регіонів України.

Алла АНТІПОВА.

...орендар не зареєстрував 300 земельних паїв

Триста земельних ділянок взяв в оренду в селян один із підприємців у Шаргородському районі на Вінниччині. Поля орав, засівав, урожай збирав. Заробляв на реалізації вирощеної продукції, але податки не сплачував. Бо жодну з ділянок, загальною площею 350 гектарів, не зареєстрував у Держкомітеті земельних ресурсів, як того вимагає чинне законодавство.

Спритного підприємця викрили працівники податкової міліції Могилів-Подільської об'єднаної державної податкової інспекції. Про це кореспонденту «Голосу України» повідомила прес-офіцер управління податкової міліції ДПС у Вінницькій області Ольга Шишківська. За її словами, податківці встановили, що хитрий землевласник у такий спосіб заборгував державі податків на суму 2,9 мільйона гривень. Тепер відповідатиме за ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах. Саме за такою статтею податківці порушили кримінальну справу.

Ще одну схожу кримінальну справу порушила прокуратура Ямпільського району. Тут установлено факт самовільного зайняття 120 гектарів земель сільськогосподарського призначення. Заподіяні збитки становлять більше одного мільйона гривень. За інформацією прес-служби прокуратури Вінницької області, незважаючи на встановлений факт захоплення значної ділянки землі і її використання, Ямпільський райвідділ міліції виніс постанову про відмову в порушенні кримінальної справи. Тільки після втручання прокуратури міліцейський документ скасували. Наразі триває досудове розслідування обставин факту самовільного захоплення землі.

За інформацією головного податківця області Олександра Вітрука, загалом у минулому році із земель сільськогосподарського призначення недоплати в бюджет становили майже сто мільйонів гривень.

Вл. інф.

Вінницька область.

Урок фізкультури чи фізичне безкультур'я?

АКЦІЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Рік у рік дедалі складніше відбирати молодь на армійську службу. Під час нинішнього осіннього призову з восьми тисяч юнаків районні військкомати відібрали лише тисячу. З них абсолютно (або відносно?) здоровими можна вважати максимум кожного четвертого.

Перевелися степові богатирі

— Я згодний з тим, що українські школи приділяють недостатню увагу фізичній підготовці й зміцненню здоров'я потенційних призовників, — каже керівник обласного збірного пункту підполковник Сергій Безруков. — Однак усе починається не зі школи, а з дешевого китайського взуття без супінаторів, що сприяє розвитку плоскостопості. Адже його носять ледве не з дитячого садка. І ось наслідки: з тисячі призовників, які йдуть служити, плоскостопість першого-другого ступеня медики виявляють у 300—400 чоловік. Вони вважаються придатними, однак з віком недуга ще нагадає їм про себе.

Педагоги й батьки, на жаль, не б'ють на сполох і з приводу постави в дітей: якщо серед учорашніх школярів жертв сколіозу не так багато, то серед випускників коледжів і ПТУ, що проходять медкомісії, у більшої половини він уже переростає в остеохондроз.

Кожний десятий майбутній солдат схильний до вегетативно-судинної дистонії, і відповідно, стройову службу вони нести ще можуть, але, скажімо, у бригаду охорони Генерального штабу, Військово-морський флот, внутрішні війська та інші елітні частини напевно не потраплять.

Висновки й спостереження членів призовних комісій підтверджують і дані міськуправління охорони здоров'я. Так, його начальник Микола Гайдученко поінформував, що за підсумками огляду 29,8 тисячі школярів старших класів обласного центру у 62 відсотків виявлені різні патології. Кожний п'ятий підліток страждає на сколіоз чи плоскостопість, у 16 зі ста — зір не в порядку, у кожного десятого — травлення.

Одне слово, замість гордого епітета «степові богатирі» більшості херсонської молоді нині набагато більше підходить прізвисько «інвалідна команда». Не випадково багатьох призовників зі збірного пункту тепер направляють не у війська, а в навчальні центри Міноборони — придивитися, а заодно й проконтролювати, чи не «вилізе» після підвищених фізичних навантажень яка-небудь схована хвороба.

Раніше дітей по повній програмі навантажували, до слова, і в школах, але тепер через смертельні випадки, які почастішали на уроках, викладачі побоюються «ганяти» навіть старшокласників. Тільки-но завтрашній захисник Вітчизни здолає пару кіл на стадіоні, і з'явився у нього на щоках рум'янець, а турботливий фізрук вже тут як тут: посидь, відпочинь. Чадо, може, і не скаржиться ні на що, але наставникові краще перестрахуватися.

В одинадцятирічках визнають, що таке ставлення «розхолоджує» навіть тих хлопців, які із задоволенням займаються спортом і під час уроків, і у вільний час.

Учителі, військові, та й батьки одностайні в тому, що держава має вкладати гроші в зміцнення здоров'я підлітків — поки ще є кому зміцнювати. На думку фахівців, якщо не для всіх, то хоча б «без п'яти хвилин» призовників треба годувати вітамінізованими обідами зі свіжою рибою й молочними продуктами.

Ці хлопці, поза сумнівом, медкомісію пройшли.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Рух здатний замінити всі ліки

Олег Вергуш був учнем, а я директором школи. Ще тоді помітив потяг хлопця до спорту, неординарні організаторські здібності, відповідальність. Згодом я очолив навчально-виховний комплекс №13. Олег тим часом обрав спеціальність інформатика, але жив спортом. Я підтримав молодого педагога, він здобув ще одну вищу освіту.

Фізкультура в нашій школі — один із головних виховних пріоритетів. У нас троє вчителів — молода Наталя Шкреба, чемпіон України з легкої атлетики серед ветеранів Євгенія Яцкун та Олег Вергуш, визнаний учителем року міста. Він, до речі, має категорію старшого вчителя, пише кандидатську дисертацію, викладає в університеті.

Гарний учитель — це гарантія того, що в учнів буде мотивація займатися фізкультурою, вести здоровий спосіб життя.

Колись практично не було учня, який би не любив цього предмету. Бо у кожній дитині з народження закладено потяг до руху, фізичного вдосконалення. Але чому про культ фізкультури говоримо в минулому?! Чому цей урок часто асоціюється із трагічними подіями, численними проблемами; чому молодь у вузах прагне уникати занять?!

Юне покоління росте ослаблене, ігноруючи мудре правило: «Рух здатний замінити всі на світі ліки, але жодні з ліків не замінять руху».

У 13-й школі, коли ще ніхто не бив на сполох з приводу зменшення рухової активності школярів, ми докладали зусиль, щоб кожен учень, переступивши поріг закладу, одразу полюбив саме фізкультуру. І не тільки діти, а й батьки, дідусі, бабусі.

У 2003—2004 навчальному році в НВК створено спортивний клуб здорового способу життя (Олег Вергуш). За сім років руками його членів створено все, чого потребували: волейбольний майданчик, яму для стрибків у довжину, сектор для штовхання ядра, спортивний майданчик для дітей початкової школи, атлетичну залу (ініціатори — діти). А ще — майданчик для гімнастичних вправ, на якому учні старшої школи займаються на обладнанні, що використовується при підготовці професійних легкоатлетів.

Усім знайомі і наші спортивні досягнення. Про них першою пише шкільна газета «Велика перерва», яку поширюють у школі, серед батьків, інших закладів.

Олег Вергуш із колегами виростив призерів та чемпіонів міських, обласних, всеукраїнських, міжнародних змагань. Інна Білоус — чемпіонка міста, призерка області з потрійного стрибка (2005 рік), Дмитро Калайда —багаторазовий чемпіон міста та області зі штовхання ядра та метання диску (2006 рік), Катерина Демків — чемпіонка міста та області з метання списа (2008 рік), Альона Байрак — чемпіонка міста, області, фіналістка чемпіонату України з бігу на 1500 та 3000 метрів (2009 рік), Юлія Мельник — багаторазова чемпіонка міста, області та чемпіонату України з метання диска та штовхання ядра (2009 рік), Андрій Рогулько — чемпіон області, чемпіон України з естафетного бігу 4х100 метрів, переможець міжнародних змагань «Кубок Дружба» (2009 рік)... Усіх не перерахуєш. Нині серед кращих учні Юлія Чесановська, Юлія Лазарюк, Людмила Гулай, Роман Балицький, Вікторія Деренівська, Ігор Кірілов — теж чемпіони та багаторазові призери змагань різного рівня. Бути спортсменом та здоровою людиною у нашій школі модно і почесно.

Стати вчителем фізкультури стало мрією для багатьох учнів. Понад десяток випускників уже здобувають цей фах.

У дитини має бути вибір, тому ми забезпечили його розмаїттям секцій. Учням, які мають проблеми зі здоров'ям — особлива увага.

Запитаєте: а як же заохочуємо самого вчителя? Для Олега Вергуша, наприклад, наша школа стала базою росту, тут він зміг себе реалізувати, тут він апробовує власні наукові дослідження, навики тренера. Школа, на жаль, не може забезпечити вчителя квартирою, але створити такі умови, щоб праця з дітьми приносила задоволення і результати — зобов'язана.

Шкільні герої спорту.

Монолог директора НВК №13 Валерія Кішка записала Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.
Фото з архіву школи.

Треба відновити систему підготовки резерву

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Десятиліття тому високий міжнародний авторитет радянської загальноосвітньої школи забезпечувала, зокрема, чітка система підготовки і підвищення кваліфікації учительських і керівних управлінських кадрів. Вона активно діяла до початку 90-х років минулого століття.

Підготовка резерву директорів шкіл, скажімо, розпочиналася за місцем роботи педагога-кандидата й завершувалась у Центральному інституті удосконалення вчителів (ЦІУВ).

У десятирічці педагога, зарахованого до списку резерву, залучали до різних заходів. У регіоні з ним продуктивно працювали обласні інститути удосконалення (курси і семінари, обмін досвідом, стажування у кращих педколективах). Якщо кандидат поводився пасивно, не виявляв зацікавленості управлінською діяльністю, його виключали із списку резерву.

Завершував процес підготовки претендентів на директорські посади ЦІУВ. Він організовував двомісячні курси, педагогічну практику тощо. Резервісти писали згодом курсові роботи, складали іспити і отримували відповідні посвідчення.

А що маємо сьогодні? Міністерство освіти і науки, молоді та спорту уже не планує щорічну підготовку резерву директорів ЗОШ. Тому офіційно звертаюсь до міністра Дмитра Табачника і його першого заступника Євгена Суліми: чому Україна, яка була зразком розв'язання кадрової проблеми для всього Союзу, тепер потерпає від браку підготовлених керівників-управлінців?

ДОВІДКОВО

Центральний інститут спочатку щорічно готував 400—600 потенційних директорів шкіл, а на початку 90-х років — до 700 осіб.

З середини 80-х кожні три роки ЦІУВ випускав по 100 спеціалістів, які могли працювати завідувачами районних відділів народної освіти.

Іван ЖЕРНОСЄК,
директор Центрального ІУВ (1979—1992), професор, заслужений працівник освіти України.

Наша хата скраю

«ГОЛОС» ПОЧУТО

У відповідь на статтю Галини Сімакової «Учитель — слуга і прислуга» («Голос України» за 23.09.2011) інформуємо, що відповідно до законів України «Про освіту», «Про благодійництво та благодійні організації» навчальні заклади, в т. ч. школи-інтернати, мають право отримувати благодійну допомогу від батьків, фізичних та юридичних осіб. Проте такі внески є добровільними.

Питанням збору коштів у навчальних закладах займаються батьківські комітети за власної ініціативи, керуючись вимогами відповідного положення.

З метою соціального захисту малозабезпечених громадян, забезпечення їхнього конституційного права на доступність і безоплатність освіти у державних і комунальних навчальних закладах головним управлінням освіти і науки Києва видано наказ від 03.07.2007 №140 «Про попередження порушень при надходженні позабюджетних коштів до навчальних закладів міста», яким категорично заборонено педагогічним працівникам збирати кошти з батьків учнів на будь-які потреби навчальних закладів.

Г. РУДЕНКО,
заступник начальника головного управління освіти і науки Київської міськдержадміністрації.

Цюрупинський лісник

МИ — З НАРОДУ

Учитель-ветеран Михайло Пулинець прямо в хаті та на городі разом із онуками Владиком та Дмитриком влаштував дендрарій. Крім різноманітних квітів, кущів та кактусів зі всього світу, там можна зустріти ще й висячі... гарбузи.

Михайло Михайлович — відома на Херсонщині персона. Свого часу він керував шкільним лісництвом у селі Пролетарка. Угіддя, якими опікувалися учні, займали площу майже 500 гектарів і розташовувалися на території єдиної в Україні Олешківської пустелі. Під час бурь сільські хати заносило піском аж по самі димарі. А діти в пустелі не лише змогли виростити унікальні ліси, а й створити дендропарк — справжню оазу посеред кучугур. Справа так захопила школярів, що майже у кожному домі підростав майбутній лісівник. Колись про цей унікальний досвід писали майже всі республіканські та центральні газети, пожовтілі примірники яких і понині бережно зберігаються у шкільних кімнатах-музеях.

Пізніше на території шкільного лісництва Михайло Пулинець разом із двоюрідними братами-трактористами знайшов скіфське золото, яке нині зберігається в обласному краєзнавчому музеї.

У Цюрупинську знайшов свою Олену-прекрасну, в них народилися діти, а тепер допомагає їм виховувати онуків. Разом із донькою Людмилою працював на міській станції юних натуралістів, якій знайшли місце у трапезній колишнього монастиря. Спочатку довелося «пускати шапку по колу», щоб прогодувати диких та свійських тварин і птахів, якими опікувалися юні натуралісти. А згодом разом зі школярами почав усе необхідне вирощувати на виділеному міською радою городі.

Нині місцевий краєзнавець постійно ділиться своїм досвідом з дітлахами майже усіх шкіл Цюрупинського району.

Володимир БОНДАРЕНКО.

Цюрупинськ Херсонської області.

Фото автора.

На фото: краєзнавець Михайло Пулинець разом із дружиною Оленою Іванівною.

Сліпуче сяйво дурисвітів

ОТАКОЇ!

Нині ДТП набули статусу всесвітнього стихійного лиха. В них гинуть більше людей, ніж у найкривавіших локальних війнах. Попри страшну статистику та незважаючи на світову економічну кризу, продаж авто загрозливо зростає, а обабіч наших доріг піднімаються фантасмагоричні технічні засоби, щоб остаточно доконати залишки безпеки руху, як той казав, «до основанья, а затем...».

Інакше як розуміти те, що палахкотить сліпучим сяйвом просто в очі учасникам дорожнього руху на столичному бульварі Дружби народів на розі вулиць Підвисоцького і Лумумби. Табло видно, либонь, з Місяця, адже осліплюють навіть проти сонця... Розміри цих плазмових екранів такі величезні, що на сітківку ока, окрім палахкотіння рекламних кліпів уже не в змозі потрапити анічогісінько! І це, уявіть собі, біля самого перехрестя, де ті водії, котрі повертають праворуч, мусять поступитися пішоходам на зебрі! Чи угледять осліплені серед білого дня водії нещасних пішоходів, не знає ніхто, а найперше ті посадові особи, котрі поставили свої дозвільні візи на проекті отого страховиська? А поки що водіям та пішоходам залишається волати риторичне: де ти, здоровий глузде? Кажуть, нашому страховиську люди й призвісько вже придумали — Сліпуче сяйво дурисвітів!

Юрій БОЛЬШАК.

Київ.

ЛЕГЕНДИ РІДНОГО КРАЮ

Лукачани

Жили колись у різних кінцях нашого краю на правому березі Дністра кілька рідних братів. Скільки їх було, того ніхто не знає. Але коли наставало яке-небудь свято або інша важлива подія, брати залюбки збиралися разом у найстаршого брата Луки, що мешкав тоді на березі місцевої річки Вілії — в центрі краю. Зустрічаючи не раз братів у дорозі, люди питали:

— Куди це ви їздите так часто?

— До старшого брата Луки в гості...

— Щось ви часто у нього гостюєте!

— Ми Луку дуже шануємо! Він нам, як рідний батько...

Через це і назвали люди згодом село, яке виникло на тому місці, де жив хазяйновитий і гостинний Лука, Лукашанами. Назва та, як легко здогадатися, склалася з двох слів «Лука» і «шана». З часом назва спростилася до Лукачани.

Іван БЕЗРУЧКО.

Чернівці.

Випробування морозами

ЖИТЛО МОЄ

Звертаюсь до «Голосу України», бо нікуди більше звернутися, щоб отримати результат, а не відписку. За останні 10 років тільки 2009—2010 рр. температура в квартирі взимку була 20—21 градус. Решту часу впродовж опалювального сезону — мерзнемо.

А тариф у Дніпропетровську, між іншим, — 7,96 грн. за метр квадратний площі. Сума до сплати виходить чимала, за мою квартиру — 264 гривні на місяць. Як дитина війни, маю знижку, тож до сплати мені нараховують 198 грн. Хіба це мала сума? Чому за такі гроші повинен мерзнути?

Писав впродовж опалювального сезону заяви-скарги. Прийде в якийсь з довгоочікуваних днів контролер, зафіксує температуру 16—17 градусів, виплата зменшиться на 10—20 грн. Оптимальною температурою вважається 18 градусів, яку теплопостачальники самі для себе визначили. То за ту 20-відсоткову знижку так набігаєшся, що на другий місяць охоти скаржитися вже немає.

Проблему можна було б вирішити, якщо встановити автономне опалення: і тепло буде, і плата зменшується на 20—40%. Та наш будинок надто малий — всього на 10 квартир. Міні-котельню мешканці не осилять. А от скільки гігакалорій тепла ми отримуємо за опалювальний сезон, хотілося б знати.

Я вважаю, що квитанція про сплату послуг теплопостачання повинна містити не лише інформацію з реквізитами банку, куди йдуть наші гроші. В ній повинні зазначатися адреса котельні, яка нас гріє, кількість спожитого газу за місяць, кількість будинків і квартир, загальна кількість квадратних метрів у них. Тоді мешканцям буде зрозуміліше, чи відповідає сума тарифу дійсним затратам енергоносіїв і сумі до сплати у квитанції.

З повагою, В. ВОВК.

Дніпропетровськ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Держава мільйона пільг

ВЕТЕРАНСЬКА ПОШТА

«Голос України» мені дуже подобається, почав його передплачувати із січня 2010 року. Одержую газету регулярно й дуже уважно читаю від першої до останньої сторінки. Вивчивши її всю, стаєш знавцем подій у нашій країні.

Мені здається, що населення України має більше вникати в діяльність влади, особливо органів місцевого самоврядування. Для них сьогодні не існує тих законів, які прийняті для інвалідів війни, статус наш для них нічого не означає. Нинішні правителі не хочуть пам'ятати, хто їх захистив і в службові крісла посадив. Вони насолоджуються життям за рахунок тих, хто все це для них створив.

По телефону начальники з нами говорити не хочуть, на дзвінки відповідає секретарка, з'єднувати з керівником їй заборонено, ветеран повинен до нього з поклоном у день прийому приїжджати. Якщо інвалід не може пересуватися, значить зі своїм наболілим питанням залишається один на один. При кожному виконкомі створено спеціальні служби, але спробуй з ними зв'язатися — це велика проблема. Я в червні 2011 року попросив, щоб мені допомогли пройти амбулаторне лікування, що в місяць обходиться в 400—450 грн. За статусом мені повинні двічі на рік видати путівку в санаторій, але такого оздоровлення я ніколи не одержував. Попросив видати замість путівок компенсацію грошима, сказали чекати. Звернувся з питанням ремонту квартири — склали акт, що квартира вимагає поточного ремонту, і — жодної відповіді.

Коли померла дружина (вона — теж учасник війни), звернулися до похоронного бюро, відповіли, що пільг для неї немає. Довелося позичати гроші на похорон, адже навіть за могилу на цвинтарі зажадали 1400 грн. Яму викопати допомогли товариші, то за що з нас гроші деруть?

Це — наша країна, де, кажуть, дуже багато пільг...

Василь Петрович ЗУБКО,

1925 року народження, інвалід ВВВ II групи, ветеран армії, пенсіонер.

Макіївка Донецької області.

ЧИНОВНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Іспит на вірність

Шановна редакціє! Читаю ваше видання з часу появи його в газетних кіосках. Висвітлювані «Голосом України» події і життя в країні та за її межами постійно знаходять відгук у моєму серці. Будучи людиною законослухняною і по-німецьки пунктуальною, я не можу зрозуміти: навіщо депутати та інші посадовці, а також працівники силових структур, юристи та інші чиновники перед прийняттям їх на відповідальну посаду складають присягу, якщо вони її не те що не виконують, а навіть і не збираються виконувати?

Навіщо цей фарс? Чому за це ніхто не несе жодної відповідальності і покарання? 22 роки діє закон про державність української мови. Це зазначено в Конституції. Це мається на увазі в присязі. Я за те, щоб усі народи й народності, які живуть в Україні, говорили своєю національною мовою. Але державну, як об'єднуючу, міжнаціональну, повинен знати кожен, хто постійно проживає чи збирається проживати в Україні! А Верховна Рада, як законодавчий орган, повинна в першу чергу виконувати присягу, зокрема, і стосовно мови.

Незабаром у нас парламентські вибори. Пропоную, щоб усі майбутні кандидати у депутати, перш ніж збиратися до парламенту, та держслужбовці, які хочуть керувати країною, здали екзамен на знання державної мови, щоб потім не порушувати присягу. Цей крок піде усім на користь, а особливо — нашим російськомовним можновладцям.

Іван ВИГОВСЬКИЙ.

Переходи Чортківського району Тернопільської області.

СЛОВО ПРО МОВУ

Знати російську не за рахунок української

Доброго здоров'я, шановні! Я часто запитую себе: до яких пір над нашою мовою будуть знущатися? От нещодавно до Верховної Ради потрапив черговий «закон про мови».

І знову — намагання принизити українську. Жоден із тих людей, які писали той закон, вперто не хочуть говорити державною, хоча вони повинні це робити згідно з Конституцією. Чому невеличкі прибалтійські Латвія, Литва та Естонія зуміли захистити свою мову і змусили її не лише вивчати, а й поважати. А ми й досі терпимо ці знущання...

Деякі можновладці вихваляються, що володіють не лише російською, а ще й англійську знають. А от українську вивчити їм, виходить, несила. Не заперечую, що воно, може, й добре, коли українці знатимуть російську. Але не за рахунок знищення української! Гадаю, що нам, громадянам України, треба активніше захищати свою рідну мову!

З повагою, П. ШЕВЧУК.

Хмільник Вінницької області.

Міжнародний аеропорт «Львів» отримав назву на честь засновника міста короля Данила Галицького. Відповідне розпорядження Кабінету Міністрів України ухвалено 9 листопада *(Прес-служба віце-прем'єра Бориса Колеснікова)*

Фундамент Десятинної церкви має бути збережено в первісному вигляді, заявив голова Київської міськдержадміністрації Олександр Попов під час виїзду на археологічні розкопки на горі Щекавиці. *Про це повідомляє «Інтерфакс-Україна»*

Жодні випробування не вбили бажання малювати

Вінничанин Михайло Климчук, колишній зв'язковий командира групи військ УПА-Південь Омеляна Грабця, спростовує окремі твердження про те, що загони Повстанської армії не вели боїв на Поділлі. 88-річний пан Михайло — останній на Вінниччині зв'язковий свого колишнього командира, якого в загоні називали псевдонімом «Батько».

Невдовзі після визволення Вінниці радянськими військами Михайла Климчука заарештували. Засудили на 20 років ув'язнення. 13 з них провів на каторзі на Колимі. Та ніякі випробування не вбили в ньому дитячого захоплення — бажання малювати. Він досі пише картини. У роки війни молодим хлопцем очолював у Вінниці одну з первинних організацій ОУН. Відтоді понад усе цінує незалежність України. Тема соборності головна в його полотнах. Створив також багато пейзажів. А наприкінці нашої зустрічі ветеран здивував ще одним альбомом. Довго шукав його. Нарешті дістав із глибини шафи. Каже, писав ці роботи в Магадані, після звільнення із заслання. Це портрети оголених жінок. «Колишні каторжанки», — уточнив співрозмовник...

Врятувала «хрущовська відлига»

— Я в Магадані залишався ще чотири роки після звільнення, влаштувався там художником, заробляв на життя, бо не мав за душею ні копійки, — каже пан Михайло. — Натурниці самі знаходили нас. Про одну з них, пам'ятаю, казали, що приїхала аж з Москви.

На зображеннях нема жодної тендітної фігури. Всі жінки з грубими рисами обличчя. Їхні тіла міцно збиті. «Нема чого дивуватися, — каже пан Михайло. — Бо то — вчорашні каторжанки. На Колимі жінок було не менше, ніж чоловіків». У Магадані Михайло зустрів свою суджену. Марія Щербата була з Тернопільщини. Їй дали строк ще більший, ніж Михайлові, — 25 років. Обох врятувала «хрущовська відлига». До Вінниці повернулися в парі. «Спочатку тулилися у старій маминій хаті, — згадує пан Михайло. — Потім взялися свою будувати. Як дах поставили, так і перейшли. Наша хата була крайня. Далі — поле. Це зараз вулиця 600-річчя вся забудована. А тоді поле тягнулося до Вишенського озера, де музей Пирогова. У мене досі перед очима стоїть та картина...»

Знайти роботу звільненим з тюрми було непросто. Михайло підробляв у гаражі автопідприємства, фарбував машини. Давній знайомий допоміг влаштуватися у міський Палац культури, що потім став називатися «Хімік». Там був художником-оформлювачем аж до пенсії. А дружина працювала у швейному ательє. «На жаль, нема вже моєї Марійки, торік пішла з життя, залишила мене самого», — каже пан Михайло. Від самоти його рятує робота. Хоче написати ще три великі полотна для Літинського краєзнавчого музею. Частину своїх картин Михайло Венедиктович уже передав туди. З Літином у нього пов'язано багато спогадів. На цих землях діяли загони УПА під керівництвом згаданого Омеляна Грабця. Тут, біля села Микулинці, на березі річки Згар,

Це полотно автор присвятив козакам загонів Богдана Хмельницького.

командир загинув у нерівному бою з загоном НКВС. До 100-ліття з дня його народження вийшла книга, присвячена спогадам про життя і бойову діяльність «Батька». Є в ній спогади і Михайла Климчука. Він запропонував встановити хрест на місці останнього бою командира.

Моє життя також не раз висіло на волосині, — каже ветеран. — Доля милувала, а ось «Батька» не пощадила. Так само, як і мого рідного батька.

Батько служив у НКВС, а син — в ОУН

Михайло змалку пишався батьком. Той мав ще з царської армії Георгіївський хрест. За відвагу в боях на Першій світовій. А потім став під знамена Котовського. Там теж вирізнявся геройством. Батько Михайла родом з Рівненщини. На Вінниччині залишився після знайомства з місцевою дівчиною. Одружився з нею. Стали жити у місті над Південним Бугом. Відважному котовцю після закінчення служби запропонували роботу в місцевому НКВС. «Насправді батько був конюхом у господарській частині, — каже пан Михайло. — Тому ніякого стосунку до їхніх чорних справ не мав. Все одно його не пощадили». Сусідка щось там на батька донесла. Повідомлення про арешт тата стало для сім'ї громом серед ясного неба. У 1938-му його розстріляли. Дружину з чотирма дітьми виселили з будинку. Люта злість закипіла в серці 15-річного хлопця. Схоже, саме це вплинуло на його вибір місця у житті.

Згодом вступив до Організації українських націоналістів. Навряд чи розумів, що за це його могло чекати те саме, що й батька.

Театрали з міношукачами

Змалку Михайло відчував потяг до малювання. Простим олівцем писав портрети сестер, батьків. Після школи навчався на художника в училищі в Одесі. Повернувшись до Вінниці, влаштувався за спеціальністю в театрі. Там відкрив у собі ще один талант — танцюриста. Згодом танцював у балетній трупі. Коли в липні 1941-го німці окупували Вінницю, ніхто не знав, що буде з театром. Пан Михайло каже, що незадовго до приходу гітлерівців він з приятелем ходив у військкомат, просилися на фронт. Їм сказали чекати

Автопортрет та портрет друга — на засланні.

«до особого распоряжения». На здивування артистів, німці театр не закрили. Навпаки, вимагали ставити вистави. Відкриття театрального сезону 1941 року призначили на останній день серпня. Зал був переповнений. Крім наших глядачів, багато німецьких військових. На сцені два портрети — Шевченка і... Гітлера, його називали покровителем мистецтва. Хор виконав «Ще не вмерла Україна» та «Заповіт». Потім показали оперу «Наталка Полтавка». Співрозмовник каже, що вистави відбувались у четвер, суботу, неділю, інколи у вівторок.

Грали окремо для наших глядачів, на таких виставах могли бувати німецькі військові, а також суто для німецької публіки. При театрі діяли музично-драматична секція, балетна та оперна трупи, симфонічний оркестр, хор. Загалом — більше 150 артистів. Історики кажуть: нема документального підтвердження того, що Гітлер був у театрі. Михайло Климчук заперечує. Навіть називає виставу, глядачем якої став Адольф. «Це була прем'єра «Бахчисарайського фонтану», — уточнює ветеран. — Я танцював тоді. Фюрер сидів у ложі почесних гостей. Ми того дня звернули увагу, як німці нишпорять з міношукачами по всіх кутках театру. Зрозуміли, що робиться це неспроста».

Герінг теж був у театрі. Зайшов у світлому костюмі, слідом — охорона, ми якраз були на сцені. Запитав, хто такі, поцікавився, як живеться. Я стояв найближче до нього, змушений був відповісти. «Живеться, як під час війни». Після того, як прослухав оперу «Кармен», зробив артистам подарунок — чоловікам пошили костюми, а жінкам дали французьку тканину і туфлі. Розпорядився, щоб акторам видавали пайок німецького солдата.

Сусідка попередила про облаву

Оунівці вже діяли у місті. Вони знали про трагедію з батьком Михайла. Хлопець успішно виконав перше доручення — створити й очолити в театрі підпільну групу ОУН. До неї увійшло 17 акторів. «Перед нами стояло завдання — боротися не тільки з фашистами, а й з радянською системою, щоб Україна стала незалежною, — каже пан Михайло. — Створили підпільну друкарню — на нинішній вулиці Архітектора Артинова. Випускали газету «За самостійну Україну», друкували листівки...»

Ставлення німців до театру змінилося навесні 1942-го. У квітні арештували групу акторів. Почастішали облави. Фашисти перевіряли вистави і перевіряли документи. Забирали тих, у кого їх не було. Розстріляли декого з артистів, керівників театру. У березні 1943-го вчинили обшук у будинку Михайла. Він тоді був у театрі. Каже, готувався до прем'єри, коли прибігла сусідка — Ірина Ланська, повідомила про обшук. Хлопцеві довелося тікати. За його словами, вінницьких підпільників ОУН почали арештовувати ще в сорок першому. Згодом національно-патріотичне підпілля зазнало великих втрат. Зрадник видав майже 70 оунівців. У казематах гестапо опинилися провідник організації, його заступник...

Перша зустріч з «Батьком»

Михайло з товаришем прийшли на явку у райцентр Літин, за 30 кілометрів від Вінниці. Там уперше зустрілися з полковником Омеляном Грабцем. Той прибув на Вінниччину для створення збройних формувань, що зміцнили б структуру Української повстанської армії. Командир добирався із загоном. Але по дорозі на Хмельниччині натрапили на німецьку засідку. Загинули всі, крім командира. Треба було посилати когось в Рівне, щоб доповісти про обстановку. Командир зупинив вибір на Михайлові, що став його зв'язковим.

— У Вінниці в поліцейському батальйоні були хлопці з нашої організації ОУН. Один з них, Володя Протащук, дістав для мене документи і обмундирування. Так я зміг сісти у поїзд. Володя їхав зі мною. Наші місця виявилися поруч з двома німецькими офіцерами. До кінця подорожі не знав, чим вона для мене закінчиться...

На Рівненщині Климчука залишили на вишкіл у підрозділі УПА. Там він взяв участь у бою з фашистами. А восени того ж 1943-го з підкріпленням для «Батька» пішов назад на Вінниччину. У червні 1944-го, десятого числа, його командир загинув у бою. За два місяці перед тим арештували його самого...

На Покрову, в день створення УПА, ветерана вітали представники молодого крила міської організації «Свобода», запросили до участі в конференції. Він не відмовляється від таких зустрічей. А більшість часу Михайло Венедиктович віддає роботі над картинами. Поспішає закінчити ті, що обіцяні для Літинського музею.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Людина, яка патріотизм носила в серці, а не на грудях

19 жовтня 2011 року помер Богдан Осадчук — професор Вільного університету Берліна, довголітній кореспондент швейцарської газети «Нойє Цюрхер Цайтунг», один з останніх свідків і творців історії XX століття.

Народжений у Коломиї, на тодішній польській території, 1920 року, він пережив захоплення комунізмом і в 1939-му ледве втік від «совєтів», опинившись у Берліні. Він вивчає історію в Берлінському університеті й активно спілкується з іншими українськими студентами, яких, попри наше уявлення про «нацистівську Німеччину» (вираз самого Осадчука), було в Берліні чимало. Там він зустрічає і свою майбутню дружину Ірину Кушкевич, яка також втекла зі Львова і стала студенткою медичного факультету.

Удвох вони переживають найстрашніші дні падіння Берліна і, неушкоджені, залишаються там на все життя, але в західній його частині. Богдан Іванович Осадчук був добре відомий західним берлінцям як журналіст і експерт зі східноєвропейських питань під псевдонімом Александер Кораб. Його впізнавали на вулиці, тому що він був частим гостем політичних телепередач, його чудово знали у військових місіях окупаційних сил, його запрошували на офіційні візити радянських лідерів. Він був, якщо можна так сказати, невід'ємною частиною Західного Берліна.

Він завжди їхав туди, де відбувалися значні політичні події. «Богдан все в дорозі», — казала його дружина, додаючи, що він — «заангажований». Можна лише здогадуватися, що вона вкладала в ці слова, але «заангажованим» він залишався до останньої хвилини життя, завжди щиро переймаючись подіями в Україні і Польщі. І водночас, як справжній вчений-історик, він залишався об'єктивним, довіряючи фактам і не піддаючись емоціям. А факти, особливо з історії України XX століття, він знав як ніхто. І міг, залишаючись українським патріотом, тверезо оцінити актуальні події сучасності.

Богдана Осадчука добре знали ті, хто в радянські часи слухав українську «Свободу». Крім того, він багато писав у паризьку польську «Культуру», яку видавав Єжі Гедройц, а після того, як Україна стала незалежною, почав їздити до Києва та інших міст і публікуватися в українських газетах — у «Дзеркалі тижня», «Дні», «Високому замку». Але, як це часто буває з пророками, багатьох його думок не чули або не хотіли чути...

Коли внаслідок перебудови відкрилися кордони і до Західного Берліна почали приїжджати українці, Богдан Іванович та його дружина Ірина опікувалися кожним гостем, незалежно від того, з якою метою і до кого він приїздив. Ці вже немолоді люди не лінувалися їхати до готелів і гуртожитків, де приміщали українців, і везти їм одяг, їжу, гроші, запрошувати до ресторанів.

І Богдан, і Ірина мали щасливу молоду вдачу захоплюватися людьми. Вони не ставилися заздрісно до нового покоління, а, навпаки, намагалися допомогти. «Талановитий молодий історик», «талановитий молодий журналіст», «талановитий молодий фізик» — такі характеристики найчастіше можна було почути від цього подружжя. На жаль, ці «молоді і талановиті» здебільшого швидко забували тих, хто їм допомагав на самому початку і в незвичному середовищі за кордоном.

Нині, коли ситуація змінилася, і ми вже не відчуваємо себе в інших країнах такими безпорадними і незахищеними, як раніше, ставлення Осадчуків до тих перших гостей може видатися наївним, але вони допомагали нам, долаючи кордони, відчути себе частиною європейської спільноти.

«Патріотизм, — казала дружина Богдана Осадчука Ірина, — треба носити в серці, а не на грудях». Ці прості і щирі слова залишаються з нами, ставши заповітом українця, європейця і космополіта, як називав себе професор Осадчук.

Марія КОПИЛЕНКО,
заслужений журналіст України.

Повідомлення про зміну умов користування акційними коштами споживачами послуги фіксованого зв'язку «Домашній Інтернет»

Цим ПрАТ «Київстар» інформує, що з 21.11.2011 року змінюються умови користування акційними коштами, які нараховуються споживачам послуги фіксованого зв'язку «Домашній Інтернет» (далі – Послуга).. Акційні кошти можуть використовуватись абонентами передплаченого зв'язку Київстар та DJUICE виключно для замовлення та користування такими послугами рухомого (мобільного) зв'язку:

- Здійснення вихідних дзвінків (передавання інформації голосом) на телефонні номери абонентів телекомунікаційної мережі «Київстар», мереж фіксованого зв'язку України та інших мереж рухомого (мобільного) зв'язку України.
- Передавання текстових і мультимедійних повідомлень на телефонні номери абонентів мереж українських операторів рухомого (мобільного) зв'язку та фіксованого зв'язку стандарту CDMA;
- Здійснення вихідних дзвінків на телефонні номери послуги «Автовідповідач»: +38067 775, +38067 777, +38067 2222 775 і +38067 2222 777;
- Користування традиційним і WAP-доступами до мережі Інтернет із використанням технології CSD;
- Користування послугою традиційного доступу до мережі Інтернет за технологією GPRS та EDGE.»

Більш детальну інформацію абоненти зможуть отримати за телефонами 466 (дзвінки з телефонних номерів мережі «Київстар» не тарифікуються), (044) 466 24 66 (дзвінки з телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів рухомого (мобільного) зв'язку - згідно з діючими тарифами) та на Інтернет-сайті: www.kyivstar.ua

ПрАТ «Київстар» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110

ТОВ "Біржевий альянс" та ліквідатор Физичної особи-підприємця Яковенко Владимира Виталиевича (код 2410405078)

проводять публичні торги (аукціон) з продажу майна боржника (банківська застава).

Найменування об'єкту та місцезнаходження: Лот №1 - Збиральне відділення літ.Д, Д-2. Початкова вартість продажу - 1 185 280,00 грн. без ПДВ. Лот №2 - Заготівельне відділення літ.Х. Початкова вартість продажу - 459 696,00 грн. без ПДВ. Лот №3 - Стругальне відділення літ.О. Початкова вартість продажу - 259 840 грн.без ПДВ. Лот №4 - Трансформаторна підстанція літ.М. Початкова вартість продажу - 124 210 грн.без ПДВ.

Лот №5 - Пилоточка літ.Н. Початкова вартість продажу - 19 552 грн.без ПДВ. Лот №6 - Сушилка літ.Р,Р-2. Початкова вартість продажу - 178 120 грн.без ПДВ. Лот №7 - Навіс літ.П. Початкова вартість продажу - 44 201 грн.без ПДВ.

Місцезнаходження майна: м.Запоріжжя, Ленінський р-н, вул.Каховська,32.

Час і місце ознайомлення з об'єктом: щоденно по вказаним адресам об'єктів з 10-00 до 11-00 (крім суботи та неділі).

Умови продажу: проведення розрахунків за майно здійснюється на протязі 30 календарних днів зі дня підпису договору купівлі-продажу, оформлення права власності у.т. зняття банківської застави здійснюється за рахунок покупця. Засоби платежу - грошові засоби.

Гарантійні внески участников 10% від початкової вартісті, що складає Лот №1 - 118 528,00 грн., Лот №2 - 45 969,60 грн., Лот №3 - 25 984,00 грн., Лот №4 - 12 421,00 грн., Лот №5 - 1 955,20 грн., Лот №6 - 17 812,00 грн., Лот №7 - 4 420,10 грн. та оплата за реєстрацию заяви в розмірі 17,00 грн. за кожний лот вносится на р/р ТОВ "Біржевий альянс" № 2600901754606 в ПАО "Державний експортно-імпортний банк України", м.Запоріжжя, МФО 313979, ЄДРПОУ 13628970 не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціона.

Заявки приймаются не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціона за адресою: ТОВ "Біржевий альянс", м.Запоріжжя, вул.Перемоги, буд.2, офіс 204 с 11-00 до 12-00, тел. 0679617989. Аукціон відбудеться 15.12.2011 р. в 16.00 за адресою: м.Запоріжжя, вул.Перемоги, буд.2, офіс 204.

Постановою господарського суду м.Києва (м.Київ, 01030, вул. Б.Хмельницького, 44) від 24.10.2011р. у справі №44/276-Б товариство з обмеженою відповідальністю "Тувал" (код ЄДРПОУ 33750920; юридична адреса - м.Київ, 04112, вул. Дорогожицька, 10; п/рахунок №26001300023078 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948) визнано банкрутом. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бакуменка В.І. (ліцензія АВ №307243; м.Київ, 04116, вул. Довнар-Запольського, буд.4, кв.82).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні",

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ДП "Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні", які знаходяться за адресою: Донецька область, м. Сніжне, вул. Ворошиловградська, 2, а саме: 1. Товари на складі (945 одиниць) зі зниженням початкової ціни продажу на 30%, початкова ціна продажу - 127 746,12грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 12 774,61грн. 2. Дебіторська заборгованість зі строком виникнення до 2004р., початкова ціна продажу - 465 561,62грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 46 556,16грн. З фіксованими умовами та переліком майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 13-00год. 08 грудня 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 12 грудня 2011р. о 15-00год., на ТОВ "Інтербізнесконтакт" за адресою: м. Донецьк, пр. Ілліча, 27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Сніжнянські центральні електромеханічні майстерні". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м.Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) від 31.10.2011 року, по справі № 44/191-б,суддя Чеберяк П.П., Товариство з обмеженою відповідальністю "Жиро Україна" (01042, м. Київ, бул. Дружби народів 19, код ЄДРПОУ 36302846) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Воронова Романа Івановича (Ліцензія серії АВ № 470251 від 09.03.2010р., адреса: 01021,м. Київ, вул. Шовковична, б.7а, кв.60., тел. 095-678-13-48) Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою № 50/221-б від 13.10.11 визнав банкрутом Підприємство зі 100 % іноземною інвестицією "АЙЕЙЧСІСІ-УКРАЇНА" (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 66/2, оф. 51, код 32494673, р/р 26000001306943 в АТ "ОТП Банк", МФО 300528). Ліквідатор Грицай С.О. (Ліцензія № 397371 від 18.12.2008 р.), т. (050) 385-25-07.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 23.09.2011 р. по справі № 46/161-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "Промлісінтертрейд" (03049, м. Київ, вул. Курська, 10 , код ЄДРПОУ 35572366).

Відкриті рахунки у ТОВ "Промлісінтертрейд" відсутні.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 24.10.2011р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мисенка Ярослава В'ячеславовича (ліцензія серії АВ № 397193 від 01.07.2008 р., адреса для листування: 02092, м. Київ, вул. Довбуша, 37.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою № 43/71 від 08.09.11 визнав банкрутом Закрите акціонерне товариство "Інвестиційна компанія "Обрій Капітал", (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 32, код 23380927, р/р 265003027801 в АТ "Банк "Богуслав", МФО 380322). Ліквідатор Грицай С.О. (Ліцензія № 397371 від 18.12.08), 01030, м. Київ, а/с 38, т. (050) 385-25-07.

Господарський суд м. Севастополь (99011, м. Севастополь, вул. Л. Павліченко, б. 5) постановою від 08.11.11 р. у справі №5020-1807/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру згідно ст. 51 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" відносно Приватного підприємства "Укрсевтрейд" (99040, м. Севастополь, вул. Лоцманська, б. 9, кв. 18, код у ЄДРПОУ 36127249). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Друзіна Р. В. (ліцензія АВ №592931 від 19.10.2011 р.; адреса: 95014, м. Сімферополь, пров. Туристів 6). Заяви кредиторів приймаються протягом 1 місяця.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області

організовує аукціон з продажу майна банкрута: ТзОВ "Нива - Л". Для продажу пропонується: Лот №1: Будівля ЕВМ, літ.А площею 352, 2 кв.м., за юр. адресою: Чернівецька обл., Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд. 136. Ринкова вартість 15600,00 грн.; Будівля кормового млину, літ.- А, площею 156,8 кв.м., за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул. Головна буд, 137. Ринкова вартість 6900,00 грн.; Будівля старого ЕВМ, літ.А площею 476,5 кв.м., за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.138. Ринкова вартість 21100,00 грн.; Споруда КЗС, літ.А. площею 105,0 кв.м.; естакада, №1, за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.139. Ринкова вартість 7050,00 грн.; Будівля олійні, літ.А, площею 142,8 кв.м., за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.140.Ринкова вартість 6300,00 грн.; Будівля нового складу, літ.А, площею 971,2 кв.м.; навіс, літ.Б, площею 128,9 кв.м., за юр. адресою:Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.141. Ринкова вартість 45100,00 грн; Будівля центрального складу, літ.А, площею 817,0 кв.м.; навіс, літ. Б, площею 144,2 кв.м.; вимощення №1 пл.ощею 378 кв.м., за юр. адресою:Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.142. Ринкова вартість 39300,00 грн.; Будівля сторожки, літ.А, площею 57,5 кв.м.; будівля сушарки, літ.Б, площею 218,7 кв.м.; навіс, літ.В, площею 264,6 кв.м.; огорожа 1-2; вимощення І, за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул.Головна буд.143. Ринкова вартість 44300,00 грн.; Будівля прохідної, літ.А площею 10,3 кв.м.; навіс, літ.Б, пл.14,8 кв.м.; криниця №1; вагова №2, за юр. адресою: Чернівецька обл. Кельменецький р-н, с.Ленківці, вул. Головна буд.144. Ринкова вартість 2650,00 грн. Ринкова вартість - початкова ціна лоту становить 188300,00 грн. Реалізація майна банкрута без ПДВ. З технічною характеристикою майна банкрута та умовами участі у аукціоні попередньо можна ознайомитись у організатора аукціону за телефонами: (0372) 58-43-68, 0505228757. Заявки приймаються за адресою: м. Чернівці, вул.Головна, буд.246, офіс 507, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства". Останній день подання заявок "09" грудня 2011р. Аукціон відбудеться "13" грудня 2011р. об 10 год. за адресою: Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькі області, вул. Головна, 246/507, м. Чернівці.

Постановою Господарського суду Київської області від 03 листопада 2011 року у справі №Б24/055-11 Приватне підприємство "ЕЛЕГАНТ" (08130, Київська область, Києво-Святошинський район, с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Шкільна, 25 - А, ідентифікаційний код 32549617, п/р 2600100450244 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК", МФО 321983) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лінкевича Олега Миколайовича (ліцензія серії АВ №347338 від 20.12.2007 р., ідентифікаційний номер 2570503217, 03148, м. Київ, вул. П. Чаадаєва, 2 А. кв. 43).

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 04.10.2011 року у справі №5015/5411/11 приватне підприємство агрофірма "Лани" (ЄДРПОУ 30765452, 81450, Львівська область, Самбірський р-н, с. П'яновичі) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Коваля Віталія Валерійовича (поштова адреса: 79034, м.Львів, вул. Листопадна, 11/25, ліцензія АГ № 594815 від 06.04.2011 року).

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 31 жовтня 2011 р.(69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) по справі 19/5009/6096/11 порушив провадження у справі про банкрутство приватного підприємства "Агро-Хім-Трейд" (71304, м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Чкалова, б. 30, кв. 2. Кам"янсько-Дніпровський район, Запорізька область, р/р № 26000007000388 у АТ "Родовід Банк" м. Київ, МФО 321712, р/р № 26001157430302, 26002157430301 Херсонській Філії АТ "Брокбізнесбанк", м. Херсон).

Розпорядником майна призначено Погосян Маргариту Арсенівну (ліцензія серії АІ № 594798 від 05.04.2011 р., с. Біленьке, вул. Пушкіна, 32, р-н. Запорізький, обл. Запорізька, 70441).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

"СК "Країна" повідомляє,

що у зв'язку із втратою бланків ОСЦПВВНТЗ та бланків спеціальних знаків встановленого зразка вважати недійсними:

1. Поліси ОСЦПВВНТЗ:

1.2. СЕРІЇ АА з номерами: 2143981 - 2144000, 1698629, 1698696, 1698923, 1698926, 1698928, 1698930, 2145262 - 2145264, 2145365, 2920690, 2920730, 2920740, 2920840, 2920895, 4648062, 6325258, 6325300, 6328895, 7132476 - 7132480, 7764266, 2923259.

2. Спеціальні знаки:

2.1. СЕРІЇ АА з номерами: 2143981 -2144000, 1698629, 1698696, 1698923, 1698926, 1698928, 1698930, 2145262, 2145269 - 2145270, 2145365, 2899313, 2920690, 2920700, 2920730, 2920740, 2920840, 2920894 - 2920895, 4648062, 4648100, 4653651, 6325090, 6325199, 6325258, 6325300, 6328834, 6328851, 6328895, 7132326, 7132476 -7132480, 7132581, 7132590, 2898226.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор КСП "Маяк",

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи КСП "Маяк", які знаходяться за адресою: Донецька область, Новоазовський р-н, с. Клінкіно, вул. Миронова, 9 "А", а саме - будівля кошари під розбирання, початкова ціна продажу - 12 885,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 644,25грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Київа, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті до 1300 год. 28 листопада 2011р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 29 листопада 2011р. о 1400 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором КСП "Маяк". Довідки за телефонами: (062)304-37-21, 304-77-83.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) по справі № 5023/8185/11 від 20.10.2011 р. приватне підприємство "Гамма-Терра" (код 34951248, адреса: 62416, Харківська обл., Харківський р-н, смт. Пісочин, вул. Транспортна, буд. 118, р/р 26009010261 у ХФ ПАТ "УНІКОМБАНК", МФО 350006) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бреуса Р. А. (ліц. АВ № 499003 від 17.11.2009 р., 61018, Харків, вул. Новопрудна, 4, кв. 70).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) по справі № 5023/2681/11 від 17.08.2011 р. товариство з обмеженою відповідальністю "Стеклокомпозит - 2006" (код 34466213, адреса: 61057, м. Харків, вул. Гоголя, буд. 5, кв. 24; р/р 26006034607980 у філіалі "Слобожанське РУ" АТ "Банк "Фінанси та кредит", МФО 350697) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бортняк В. В. (ліц. АВ № 498992 від 17.11.2009 р., 61124, м. Харків, вул. Грозненська, 38, кв. 96). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 25.10.2011 року № 45/83 Б відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕС-СЕНС" (ЄДРПОУ 35622228, розташоване за адресою: 83096, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 58) порушено справу про банкрутство та відкрито процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Лозинського Олександра Валерійовича (ліцензія серії АГ № 594816, м. Макіївка, вул. Тітова, б.10, кв.2, ідентифікаційний номер 2834300271). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за заявою Фізичної особи - підприємця Кофто Дмитра Георгійовича, 02.11.2011р. була винесена постанова про визнання товариства з обмеженою відповідальністю "РІП" (08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Соборна, 72, р/р 2600403492001 в ПАТ КБ "Інтербанк", МФО 300216, код ЄДРПОУ 32163147) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № Б11/126-11.

Ліквідатором призначено Фізичну особу - підприємця Кофто Дмитра Георгійовича, контактний телефон 067. 446-39-56.

Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) за заявою Фізичної особи - підприємця Куртяк Катерини Володимирівни, 02.11.2011р. була винесена постанова про визнання товариства з обмеженою відповідальністю "СП ЕТО" (08600, Київська обл., м. Васильків, вул. Володимирська, 57а, р/р 26003033363001 в ПАТ КБ "Інтербанк", МФО 300216, код ЄДРПОУ 33696460) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Справа № Б11/125-11.

Ліквідатором призначено Фізичну особу - підприємця Куртяк Катерину Володимирівну, контактний телефон 067. 446-39-56.

ПАРАД ПОРАД

№ 212 (5212) П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛИСТОПАДА 2011

Сьогодні й завтра в Україні місцями невеликий сніг, дощ. Денна й нічна температури повітря будуть знижуватися вночі до 0—6 градусів морозу, удень — 0—5 градусів тепла. На півдні й на Закарпатті стовпчики термометрів покажуть уночі від 3 тепла до 2 морозу, вдень до 6—8 тепла. Вітер північно-західний, північно-східний, 5—12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 ЛИСТОПАДА

1702. Загін запорізьких козаків визволив від польської облоги Білу Церкву. **1821.** Народився Федір Достоєвський, російський письменник. **1918.** Територію Північної Буковини передано до складу Румунії. **1919.** Народився Юхим Березін, український актор, член дуету "Тарапунька і Штепсель". **1940.** Німці розстріляли демонстрацію паризьких студентів на Єлисейських полях. **1952.** У Каліфорнії продемонстровано дію першого відеомагнітофона. **1972.** США закрили свою останню військову базу у В'єтнамі. **2004.** Помер Ясір Арафат, лідер палестинського визвольного руху.

АСТРОПРОГНОЗ НА 14—20 ЛИСТОПАДА

Овни. Перед вами відкриваються нові обрії й можливості. Настав час прогнозувати події, складати плани й починати їх виконувати.
Сприятливі дні — 14, 17
Несприятливі дні — 19

Тільці. Тиждень сприятливий для вас і гарний для будь-яких починань. У вас прокидається активність, що добре для досягнення цілей і просування власних ідей.
Сприятливі дні — 15, 16, 18
Несприятливі дні — 20

Близнюки. Це час сприятливий для тих, хто запланував прориви в справах, щоб одним махом усе вирішити. У родині настане мир і спокій. Самотнім у цей час випадає шанс познайомитися з перспективною людиною.
Сприятливі дні — 16, 19, 20
Несприятливі дні — 14

Раки. Перед вами відкривається багато можливостей, і якщо зробити правильні кроки, то події цього тижня обіцяють вам успіх і наближення до заповітної мети.
Сприятливі дні — 15, 17, 19
Несприятливі дні — 20

Леви. Вас очікують серйозні зміни в особистому житті. Великим буде бажання нічого не робити, але якщо зробите над собою хоч невелике зусилля, то матимете велику користь для себе.
Сприятливі дні — 16, 17, 19
Несприятливі дні — 20

Діви. Цього тижня у вас буде набагато більше сил, щоб довести до кінця розпочаті справи. У фінансовій сфері відбудуться позитивні зміни. Хороша мить для духовного розвитку.
Сприятливі дні — 14, 18
Несприятливі дні — 15

Терези. Перед вами відкриваються нові обрії, є куди розвиватися й чого прагнути. Ваші старання будуть оцінені належним чином, що дозволить вам просунутися кар'єрними сходами.
Сприятливі дні — 15, 17, 20
Несприятливі дні — 14

Скорпіони. Сприятливий період для налагодження стосунків у родині. Дозвольте собі радіти життю, але не забувайте подумати про кожний крок наперед.
Сприятливі дні — 14, 17, 19
Несприятливі дні — 18

Стрільці. Ваше життя не таке погане, як здається, потрібно лише знайти в собі сили, щоб оглянутися й самостійно переконатися в цьому. Тоді ви зможете знайти нові ідеї, плани й досягнення.
Сприятливі дні — 15, 20
Несприятливі дні — 16

Козероги. Тиждень сприятливий для духовних пошуків і прозрінь, а також для накопичення досвіду. Щоб продовжувати будь-яку діяльність, необхідно взяти емоції під контроль і діяти винятково за велінням розуму.
Сприятливі дні — 16, 17, 20
Несприятливі дні — 15

Водолії. Ми не завжди цінуємо те, що маємо, прагнучи володіти більшим. Приділіть час не тільки насолоді, а й роздумам про зміст свого життя й поточні справи, про їхнє місце й роль у вашому житті.
Сприятливі дні — 15, 16, 18
Несприятливі дні — 20

Риби. Глибина емоцій цього тижня матиме цілком практичний характер. Ви зможете використати свої пізнання в почуттях і думках інших людей з метою одержання власної вигоди.
Сприятливі дні — 15, 17, 18
Несприятливі дні — 19

Гарбузове меню

ДО СЕЗОНУ

Нещодавно Олександр Петрович Синявський, якого добре знають на Олександрівщині, що в Кіровоградській області, здивував свою сім'ю незвичайною стравою. У сільській печі, яка є на його садибі, він спік гарбуза (на знімку). Та якого! Розрізав його навпіл, вибрав насіння, наклав туди шматочки яблук і родзинки, влив мед. І це все майже пів дня умлівало... Київська та Черкаська рідня активно смакувала такою вдалою стравою та все нахвалювала кухаря-винахідника.

Галина ШЕВЧЕНКО.
Фото автора.

Свої рецепти гарбузових пирогів пропонують також наші юні читачки.

З медом та корицею

Потрібно: гарбуз — 500—600 г, борошно — 300 г, розпушувач тіста або соду — 2 ч. л. (погасити), цукор — 1 скл., родзинки — 1 скл., корицю мелену — 2 / 3 ч. л., гвоздику мелену або кардамон чи мигдаль (на смак) — 1 / 4 ч. л., мед — 2 ст. л., апельсин або лимон — 1 шт.

Гарбуз очистити від шкірки і насіння, нарізати кубиками (розміром приблизно 1 см), додати цукор, натерту цедру апельсина і вичавлений з нього сік, додати в зазначених пропорціях корицю, гвоздику і мед. Злегка підігріти — це необхідно для того, щоб розтанув мед і гарбуз трохи пустив сік. Так це все буде простіше перемішати. Якщо рідини достатньо, цей крок можна пропустити.

Борошно просіяти з розпушувачем. Невеликими порціями додати в підготовлені інгредієнти і розмішувати до однорідності. Наприкінці додати ізюм.

Форму змастити олією, злегка присипати борошном, вилити тісто і запікати близько години.

Дарія ШУСТИНСЬКА.

З кокосовою стружкою

Потрібно: 4 склянки натертого (чи нарізаного) гарбуза, 150 г кокосової стружки, 4 ст. л. манки, 100—150 г цукру, трішки олії, 4 яйця.

Гарбуз залити водою та варити 20 хв. на малому вогні — до готовності. Відцідити, остудити, додати кокосову стружку, манку, перемішати. Яйця збити з цукром в піну. Усе змішати і викласти на змащене олією та притрушене манкою деко.

Випікати хвилин 30 при температурі 180—200 градусів.

Христина ІЛЬКІВ.

Шубка для суниці

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

Найменш морозостійкою з вирощуваних ягідних культур є суниця. До низьких температур у неї найчутливіше коріння. Зниження температури в шарі грунту, де розміщується корінь, до мінус 8 градусів, може призвести до його ушкодження. Надземна частина (ріжки й листя, що зимує) сильно ушкоджуються при мінус 10 градусах і повністю гинуть при мінус 15.

Щоб убезпечити суницю від морозів, потрібно в першу чергу вкрити їх торфом і опилками, опалим листям, хвоєю, що одночасно служить захистом від мишей. Укривати треба з настанням морозів нижче 5 градусів.

Як запобіжний захід пізно восени над суницею можна встановити щит з хмизу або просто розкидати по грядці обрізані гілочки яблуні або смородини. Таке укриття зменшить силу вітру й сприятиме нагромадженню снігу. Навіть при тридцятиградусних морозах сніжний шар завтовшки 20 см — надійний захист. Подібного ефекту можна досягти, якщо залишити в міжгрядях, що виросли у вересні, бур'яни. Деякі дачники в цей період спеціально сіють у міжряддях якість зернові (ячмінь, овес), що «працюють» наче ширма.

Ілля ІВАНОВ.
Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КОРИСНО ЗНАТИ

І взуття любить сало

В осінню дощову погоду наше взуття швидко промокає, а з ним і ноги. Щоб запобігти цьому, слід не забувати захищати свої «скороходи» від вологості.

Догляд за взуттям потрібно починати вже перед першим використанням, поки воно нове. Для тривалої експлуатації взуття має бути оброблене якимось із засобів: кремом чи маззю.

Зберігати взуття треба у відкритому місці та з доступом повітря. Важливо мити або чистити й висушувати після кожного взування.

Бажано використовувати кілька пар устілок, які можна час від часу міняти й провітрювати.

Щоб захистити шкіряне взуття від вологості, можна використовувати захисний крем чи мазь. А можна — раз на тиждень, перед чищенням, змастити його свинячим несолоним салом, після цього негайно ж очистити від сала, поєднаного з кремом. Взуття матиме рівний і чистий глянець, а шкіра буде м'якою й стійкою до вологи.

Іван БЛИЗНЮЧЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чим небезпечний чадний газ

НЕЗАЙВЕ НАГАДАТИ

Він безбарвний, легший за повітря, не має запаху і особливо небезпечний для життя людини. З настанням холодів, та увімкненням в оселях автономних систем опалювання різко зростає кількість тяжких отруєнь чадним газом.

Управління МНС України в Миколаївській області з цього приводу розповсюдило Пам`ятку з елементарними правилами застереження.

Монооксид вуглецю, як насправді називають чадний газ (міжнародна назва — карбон монооксид), — таїть у собі особливу небезпеку насамперед тому, що його не можна відчути. За високої температури він згорає у кислі синім полум'ям. Зріджується дуже погано. Нерозчинний у воді. Може утворювати з повітрям вибухові суміші.

Чадний газ з'являється всюди, де проходить процес згорання. Найбільша небезпека отруєння ним існує у приміщеннях, які опалюються автономно, за допомогою згорання вугілля та інших видів органічного палива.

Головним симптомом при отруєнні чадним газом є втрата свідомості. Однак розрізняють кілька ступенів. При легкому — спостерігається шум у вухах, пульсація венозних артерій, головний біль, відчуття спраги, загальна тривога, почуття страху. При середньому — людина спочатку втрачає свідомість, яка повертається відразу, якщо потерпілого винести на свіже повітря. Характерними ознаками є почервоніння обличчя, неадекватність поведінки, підвищення температури тіла до 38—40 °С. Найнебезпечнішим для життя є третій — найтяжчий ступінь отруєння чадним газом, коли людина втрачає свідомість на тривалий час, виникає розлад дихання, іноді його повна зупинка. Самовільне спорожнення кишечника та сечового міхура. Шкіра стає синюшною.

Правила надання першої допомоги потерпілому нескладні. Як закликають працівники УМНС у розповсюдженій пам'ятці, насамперед потерпілого від чадного газу потрібно винести на свіже повітря та піднести йому до носа ватку з нашатирним спиртом. Слід забезпечити вільний допуск повітря до легень, розстебнути одяг, який ускладнює дихання. При потребі, до приїзду лікарів, необхідно зробити штучне дихання.

Завжди треба пам'ятати, що чадний газ — смертельно небезпечний, і тому суворо дотримуватися елементарних правил експлуатації систем опалення у власному будинку.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Поради збирала Оксана КАЛУГІНА (oksana@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Ганна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 22229
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

